

ភាពជាអ្នកដឹកនាំ

 ក្មេងៗមួយក្រុមច្រៀងចំរៀងពី សាសនាពីបុរាណ—Ed]ហានឹងហឃើបុរាណដណាស់។ ប្រសិនបើវាល្អសម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាវាល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់យើងដែរ។

2 ប្រងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ពួកគេបានផ្តល់អំណោយរបស់ពួកគេសម្រាប់អ្នក។ វាក្មេងៗអោយស្រឡាញ់។ ក្មេងៗផ្តល់អំណោយដល់បងប្រុសប្រាណហាំ។ សូមអរគុណ។ ប្រងស្រីម្នាក់និយាយថា “វាគ្រាន់តែជាអំណោយបន្តិចបន្តួចទេ បងប្រុសប្រាណហាំ ក្មេងៗបានសន្សំលុយកាក់បន្តិចបន្តួចនិង...?” សូមអរគុណ។ សូមអរគុណបងប្អូន។ អរគុណកូនៗ។ ខ្ញុំពិតជាអរគុណអ្នកខ្លាំងណាស់។ ហើយសូមព្រះប្រទានពរ។

3 អ្នកដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ដែលអ្នកបានប្រគល់ដល់អ្នកតូចបំផុតនោះឈ្មោះថាអ្នកបានធ្វើវាចំពោះខ្ញុំហើយ។ ឃើញទេ? អ្នកគឺជាបុរសនិងស្ត្រីនៅថ្ងៃស្អែក។ ប្រសិនបើមានថ្ងៃស្អែកអ្នកនឹងនៅទីនោះ។”

4 ទទួលបានកាក់។ អរគុណសម្លាញ់ចិត្ត។ តើខ្ញុំគួរបើកវាទេ? ប្រងប្រុសប្រាណហាំ បើកអំណោយហើយអានកាត—អេឌី។ ស្អាតណាស់ វាពិតណាស់...អូ វាក្មេងៗស្រឡាញ់ណាស់។ ជាដីតាម្នាក់មានត្រូវតែមានវែនតា អ្នកដឹងទេ “ជំនឿលើ...គ្រាប់ពូជ...រាជ្យសាររបស់អ្នក...”

ពិរោះណាស់មែនទេ? ឃើញទេ? អូខ្ញុំ! អូខ្ញុំ! ស្តាប់អ្នកដែលផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវរបស់នេះ។ “សូមគោរពបងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកគឺជាមិត្តល្អម្នាក់។ យើងសង្ឃឹមថាអ្នកនឹង—អ្នកនឹងបានពរដោយរបស់ទាំងអស់ដែលអ្នកបានឃើញ។ យើងស្រលាញ់អ្នក នៅក្នុងភាពរីករាយ ហើយសូមអោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវប្រទានពរដល់អ្នកយ៉ាងបរិបូណ៌។”

អូពិតជាគួរឱ្យស្រឡាញ់ណាស់។ សូមអរគុណសំណេចចិត្តទាំងអស់គ្នា។ ពិតជាល្អណាស់។

ប្រងប្រុសនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំជឿថាអ្នកនឹងឃើញ ថាយើងមានគ្រួសារល្អថ្ងៃអាទិត្យល្អម្នាក់។”—Ed]

ហ្នឹងហើយប្រាកដណាស់។ (សូមកាន់វាឲ្យខ្ញុំបីលើ។) ឥឡូវនេះ ត្រូវបាន ធ្វើចហើយល្អណាស់ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តធ្វើឡើងវិញទេ។ ស្អាតណាស់។ ខ្ញុំភ្នាល់ ថាម៉ាក់ម៉ាក់ម្នាក់បានធ្វើអាមួយនេះ។ ត្រូវទេ? [បងប្រុសប្រាណាហាំបើកអំណោយ មួយទៀត—Ed] អាហ្នា? អញ្ចឹងខ្ញុំត្រូវតែ...វានឹងមិនលោតចេញទេ? អូខ្ញុំអើយ។ អូ អូខ្ញុំអើយ។ នោះពិតជាគួរឲ្យស្រលាញ់ណាស់...?...យើងនឹងទៅជាមួយវា។ ឡេអូនឹងឆ្ងល់ថាតើគាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់គ្រួសារមួយណា។ គាត់ត្រូវនៅគ្រប់រូប ភាព។ ពិតជាល្អណាស់។

ឥឡូវនេះ កូនៗអើយ នេះគឺជាស្នែងដ៏សំបូររបប ហើយខ្ញុំនឹងយកវាមក ព្យួរនៅក្នុងផ្ទះថ្មីរបស់យើង។ ហើយខ្ញុំគិតថាជរាបណាយើងមានផ្ទះយើងនឹង មានវានៅក្នុងការចងចាំ នៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យតូចនៅទីនេះនៅឯ ព្រេសស្តុ ត។ ខ្ញុំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ អរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់ចំពោះអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីតូចដែលល្អដូចអ្នក ទាំងអស់គ្នា។ ដែលបានគិតពីខ្ញុំនៅក្នុងពេលនេះ—ពេលនេះ។ សូមព្រះប្រទាន ពរដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ សូមអរគុណច្រើន បាទ វាពិតជាល្អណាស់។ ការ បំផុសគំនិតនោះគឺជាអ្វីដែលយើងចង់បានគឺជាអ្វីមួយដូចនោះ។ តើមែនទេ?

(បងប្រុសម្នាក់និយាយ—Ed) ល្អ។

(បងប្រុសម្នាក់និយាយថាការច្រៀងត្រូវបានគ្រោងទុកនៅនាទីចុងក្រោយ។) នោះហើយពេលណាល្អជាង។

[បងប្អូនស្រីមួយក្រុមច្រៀងចម្រៀង ចុះពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់ បន្ទាប់មកទៀត ទស្សនិកជនចូលរួម។]

អូខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ណាស់! ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ណាស់!
 ដង្ហើមរបស់ខ្ញុំ ពន្លឺរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងគ្រប់ទាំងអស់!
 ព្រះអាទិកដ៏អស្ចារ្យបានក្លាយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
 ហើយភាពពេញលេញនៃព្រះស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់។

[បងប្អូនស្រីបន្តច្រៀងបន្តរំនួចច្រៀង ចុះពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ ហើយបងប្រុស ម្នាក់ដឹកនាំច្រៀង គ្រាន់តែជឿតាម—អេឌី]

...គ្រាន់តែជឿតាម

ការទាំងអស់អាចធ្វើទៅបានគ្រាន់តែជឿតាម។

គ្រាន់តែជឿតាម គ្រាន់តែជឿតាម

ការទាំងអស់អាចធ្វើទៅបានគ្រាន់តែជឿតាម។

ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំអាចអធិប្បាយបួនម៉ោងឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីកម្មវិធីទាំងនេះ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមគិតថាខ្ញុំអស់កំលាំង។ គ្មានអ្វីគួរឲ្យឆ្ងល់ទេ ដែលក្មេងស្រីតូចអាចច្រៀងបានយ៉ាងល្អ ក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុសតូច ស្តាប់ពីរបៀបដែលបងស្រីរបស់អ្នកច្រៀងនិងម្តាយរបស់អ្នក ជាអ្នកចម្រៀងដ៏អស្ចារ្យ។ ពិតជាពិរោះណាស់។ តើក្មេងស្រីតូចម្នាក់ដែលដឹកនាំបទចម្រៀងនោះជានរណា តើអ្នកជាក្មេងស្រីតូចដែលខ្ញុំបានជួបនៅទីនោះឬ? ពិតជាមានសម្លេងពិរោះមែន។ អ្នកទាំងអស់គ្នា។ អ្នកជា...ខ្ញុំជឿថានេះគឺជាការច្រៀងល្អបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានឮ វាគឺនៅទីនេះ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាអនុវត្តវាគ្រប់ពេលវេលាឬ? ប្រុងប្រយ័ត្នម្នាក់និយាយថា “អត់ទេ។ នោះជារបៀបដែលយើងច្រៀង។”—Ed មែនហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកពិតជាបានទទួលពរដោយការច្រៀងពិរោះ។

5 ខ្ញុំចូលចិត្តចម្រៀងពិរោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តការច្រៀងពិរោះពិតប្រាកដ។ ខ្ញុំតែងតែនិយាយថា ពេលខ្ញុំទៅដល់ឋានសួគ៌ខ្ញុំចង់ទៅកន្លែងដែលពួកគេច្រៀងហើយស្តាប់។ ខ្ញុំមិនដែលស្តាប់ស្តួលនៃការច្រៀងរបស់ខ្ញុំទេ។

6 អ្នកដឹងទេ ការច្រៀងផ្តល់ភាពក្លាហាន។ អ្នកដឹងហើយ មែនទេ? ទាហាននៅពេលពួកគេទៅធ្វើសង្គ្រាម តើអ្នកដឹងថាពួកគេធ្វើអ្វីទេ? ពួកគេលេងក្មេងនិងច្រៀងនិងធ្វើអ្វីៗដែលផ្តល់ភាពក្លាហានដល់ពួកគេ។ ហើយនៅពេលយើងធ្វើសង្គ្រាម យើងច្រៀង ហើយ—វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវភាពក្លាហានដើម្បីបន្តទៅមុខទៀត។

7 ខ្ញុំសូមអរគុណដល់មិត្តតូចៗចំពោះអំណោយដ៏ល្អនោះ។ ហើយវាជា... លោកស្រីប្រាណហាំ និងពីធីបិកានិងយ៉ូសែបនិងសារ៉ានិងយើងទាំងអស់គ្នាសូមអរគុណច្រើន។ វាពិតប្រាកដណាស់ តើត្រូវប្រាប់គេយ៉ាងម៉េច? “អត់ទេ អ្នកបានខំសន្យាការបស់អ្នក។ ខ្ញុំមិនចង់—យកវាទេ។” តើអ្នកយល់ថាខ្ញុំមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាទេ ខ្ញុំមិនចង់ទទួលវាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានមើលនៅទីនេះហើយ

ពួកគេមានលុយដប់ដុល្លារនៅក្នុងកាតនេះ។ ខ្ញុំបានគិតថា “តើខ្ញុំអាចយកវាបានទេ?” ខ្ញុំបានគិតថា “តើខ្ញុំអាចធ្វើបានដោយរបៀបណា?”

៖ ប៉ុន្តែខ្ញុំចាំរឿងតូចមួយដែលខ្ញុំចង់អោយអ្នកដឹង។ ថ្ងៃមួយនៅទីនោះមានស្រ្តីមេម៉ាយម្នាក់ នាងមានកូនមួយក្រុមប្រហែលជានាង... ប៉ាប៉ារបស់កុមារតូចៗបានស្លាប់។ ហើយនាងមានតែកាក់ពីរប៉ុណ្ណោះ។ ហើយពេលមួយនាងបានចុះមកតាមផ្លូវ... ហើយវាគឺប្រាក់ដង្វាយ គឺដូចជាប្រាក់ដែលអ្នកបានសន្សំទុកដែរ ហើយនាងបានបោះវាទៅក្នុងរតនសម្បត្តិរបស់ព្រះ។ ព្រះយេស៊ូវឈរនៅទីនោះ កំពុងតែមើលនាង។ ហើយខ្ញុំបានឆ្ងល់ថា “តើខ្ញុំនឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចប្រសិនបើខ្ញុំជាអ្នកឈរនៅទីនោះ?” ខ្ញុំប្រហែលជាគិតហើយនិយាយថា “ទេទេបងស្រីកុំធ្វើបែបនោះ។ យើងមិនត្រូវការវាទេ។ អ្នកត្រូវការវាសម្រាប់កូនៗរបស់អ្នក” ឃើញទេ? ឥឡូវ ខ្ញុំមិនអនុញ្ញាតឲ្យនាងធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានអនុញ្ញាតឱ្យនាងធ្វើវា។ ឃើញទេ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យនាងធ្វើវាបាន។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានជ្រាបថា ដែលឲ្យនោះបានពរជាជាងទទួល។ ទ្រង់ជ្រាបពីអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើសម្រាប់នាង។

ដូច្នេះខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់មិត្តតូចយ៉ាងអស់ពីចិត្ត។

៩ ខ្ញុំចង់អរគុណអ្នករាល់គ្នានិងពេលវេលាទាំងអស់នៃការប្រកប បងប្រុសឡេអូនិងហ្សេន។ វាមានរយៈពេលបីថ្ងៃនៃការថ្វាយបង្គំ សម្រាប់ខ្ញុំ។ សូម្បីតែពេលចេញទៅក្នុងព្រៃ ខ្ញុំព្យាយាមប្រាប់ខ្លួនខ្ញុំថាខ្ញុំកំពុងបរិច្ចាគ ខ្ញុំពេលណាក៏ដោយ ខ្ញុំមើលអ្នកហើយលឺអ្នកនិយាយ ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិនៅរសៀលនេះ ដែលបានទៅលេងផ្ទះរបស់អ្នក។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញ ឬដើរទៅណាឡើយ ខ្ញុំនឹងហៅវាថាជាភូមិមួយដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានឃើញ ផ្ទះស្អាតនិង មនុស្សគោរពយ៉ាងខ្លាំងចំពោះព្រះគ្រីស្ទនិងដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលឃើញវានៅកន្លែងណាទេ។ ហើយអ្នកពិតជាចាប់ផ្តើមលើផ្លូវត្រូវហើយបន្តទៅមុខទៀតចុះ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងនៅជាមួយអ្នក។ ហើយខ្ញុំនឹងជួបអ្នកមួយចំនួន ដែលខ្ញុំបានឃើញ កាលពីថ្ងៃមុន បងប្អូនស្រីទាំងនេះ ខ្ញុំ មិនដែលស្គាល់ពួកគេឡើយ ពីព្រោះអ្វីដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញបានគឺគ្រាន់តែរង្វង់ភ្នែករបស់ពួកគេនិងច្រមុះដែលចេញពីក្រោមក្រណាត់ទាំងនោះ។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបានស្គាល់អ្នកច្បាស់ជាង តាមរយៈសុដីវិធីរបស់បងប្រុសឡេអូនិងជែននីដែលបានយកខ្ញុំទៅជាមួយនិងទៅលេងផ្ទះរបស់អ្នក ហើយ

ចាប់ដៃគ្នាជាមួយ—កុមារតូចៗ ជាហោរានិងហោរានៅ ជំនាន់ដែលនឹងមកដល់ ប្រសិនបើមានគ្រាក្រោយទៀត។

10 អ្នកដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ក្មេងតូចៗ។ អ្នកដឹងហើយ ថាទ្រង់ ស្រលាញ់។ ហើយនៅទីនោះគឺក្មេងប្រុសតូចមួយ ឈ្មោះម៉ូសេ យើងនឹងនិយាយ អំពីគាត់ក្នុងពេលខ្លីៗ។ ហើយគាត់ជាមនុស្សល្អណាស់...អ្នកដឹងថាតើអ្វីបានធ្វើ ឱ្យគាត់ក្លាយជាក្មេងប្រុសល្អ? គឺគាត់មានម្តាយល្អម្នាក់ចិញ្ចឹមគាត់។ ឃើញទេ ហ្នឹងហើយ។ នាងបានបង្រៀនគាត់អំពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកជាក្មេងប្រុសតូច ហើយក្មេងស្រីតូចដែលមានម្តាយបានចិញ្ចឹមអ្នកនិងបង្រៀនអ្នកអំពីព្រះជាម្ចាស់ ដូចគ្នា។ គ្រាន់តែចាំពីពួកគេ។

11 អ្នកដឹងយ៉ាងម៉េចទេ អ្នកស្គាល់បញ្ញត្តិទីមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរជាអ្វីទេ បញ្ញត្តិ ទីមួយដែលមានសេចក្តីសន្យា ជាមួយនឹងសេចក្តីសន្យា? ប្រហែលពិបាកបន្តិច សម្រាប់អ្នកដើម្បីយល់ពីបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ។ ដំបូងបទបញ្ញត្តិគឺ “កុំអោយមាន ព្រះឯណាទៀតក្រៅពីទ្រង់ឡើយ” ប៉ុន្តែបញ្ញត្តិអស្ចារ្យ...ហើយបញ្ញត្តិទីមួយដែល មានការសន្យា ឃើញទេវាគឺដើម្បីកុមារ។ តើអ្នកដឹងទេ? ទ្រង់មានបន្ទូលថា “កូន អើយ! ចូរស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយរបស់អ្នកនោះអ្នកនឹងមានអាយុវែងនៅលើផែនដី នេះដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកបានប្រទានឲ្យអ្នក។” ដើម្បីឲ្យឪពុកម្តាយ ហើយឲ្យធ្វើអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ អាចផ្តល់ឱ្យអ្នកមានអាយុវែងនៅលើផែនដីនេះ ថា ព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវពេលវេលាបន្ថែមទៀតដើម្បីបម្រើទ្រង់។

12 ខ្ញុំសង្ឃឹមថាថ្ងៃនេះខ្ញុំនឹងឃើញក្រុមគ្រូអធិប្បាយនិងអ្នកចម្រៀងជាច្រើននិងអ្នក ផ្សាយដំណឹងល្អជាច្រើនដែលត្រូវចូលមកប្រសិនបើមានមួយច្រើននាក់ប្រើប្រាស់ពីកម្មវិធី របស់យើង។

13 ហើយមានរឿងតែមួយគត់នៅទីនេះអ្នក—អ្នកសម្លាប់មិត្តម្នាក់ជាមួយសេចក្តី សប្បុរស។ ខ្ញុំញាំរហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចញាំទៀតបាន ហើយខ្ញុំ—ហើយខ្ញុំមិនដែល ត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ពេកទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំជាទេវតា ដែលបានទម្លាក់ចុះពី ឋានសួគ៌ ខ្ញុំមិនអាចបានការយកចិត្តទុកដាក់ណាមួយនេះទេ។ រឿងតែមួយគត់ ដែលខ្ញុំអាចនិយាយទៅកាន់អ្នកបានគឺ “អរគុណ” ហើយនៅពេលដែលអ្នកបាន ចុះទៅតុកសុន ខ្ញុំប្រហែលជាមិនអាចទទួលអ្នកបានល្អទេ ពីព្រោះខ្ញុំមិនសូវចេះ

ស្វាគមន៍ទេ ខ្ញុំមិនចេះពីរបៀបធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រឹងឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។ សូម ចុះមក។

14 បងប្រុសនិងបងស្រី សាន់ ខ្ញុំពិតជាចង់អរគុណពួកគេ។ ហើយខ្ញុំមាន ឯកសិទ្ធិជួបកូនស្រីនិងកូនប្រុសដ៏ស្អាតរបស់អ្នកថ្ងៃត្រង់នេះ។ ហើយសំរាប់ អោយយើងមានផ្ទះរបស់គាត់នៅទីនេះដើម្បីថ្វាយបង្គំ។ មានរឿងបែបនេះ កើតឡើងនៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរ អ្នកដឹងទេ ថាជាដំណឹងល្អគឺ...ខ្ញុំដឹងថាវាស្តាប់ មើលទៅដូចជាមិនសូវល្អទេ។ យើងនឹងគិតថាវាមិនមែនទេ។ ប៉ុន្តែនេះគឺដូចគ្នានឹង ព្រះ...ចំពោះព្រះក៏ដូចជាពួកគេដែរគឺនៅក្នុងថ្ងៃនោះ។

15 សូមចាំថា បើនឹងមានឆ្នាំក្រោយៗទៀត ពួកគេនឹងមើលត្រឡប់មកវិញនៅ ទីនេះហើយនិយាយថា “ប្រសិនបើខ្ញុំបានរស់នៅតែប៉ុន្មានថ្ងៃនៅទីនោះនៅឯ ព្រៃ សសុត! ប្រសិនបើខ្ញុំបានរស់នៅ...” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងកំពុងរស់នៅក្នុង ថ្ងៃនោះ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកយើងចុះមកចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ បន្ទាប់មកយើងរង់ចាំ រង្វាន់របស់យើងនៅថ្ងៃដ៏ធំមួយ។

16 ឥឡូវនេះយើងនឹងបើកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយអាន។ ប៉ុន្តែមុនយើងធ្វើសូម ឱ្យយើងនិយាយទៅកាន់ទ្រង់មួយភ្លែត។

17 ព្រះអង្គម្ចាស់យេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់ ទូលបង្គំមិនអាចបង្ហាញពីអារម្មណ៍និង ការដឹងគុណរបស់ទូលបង្គំបានទេ ទៅកាន់បងប្រុស ម៉េស៊ីនិងបងប្រុសហ្គោដ ហើយនិងមនុស្សល្អទាំងអស់នេះព្រមទាំងកូនៗរបស់ពួកគេ ពីរបៀបដែលពួកគេ បានបង្ហាញដល់យើងតាំងពីពេលយើងចូលមកដល់ទីនេះ។ សេចក្តីសប្បុរស គឺលើសពីអ្វីដែលយើងរំពឹងទុក។ ហើយយើងដឹងថាពួកគេគួរឱ្យស្រឡាញ់និង ផ្អែមល្អម។ ប៉ុន្តែយើងមិនបានដឹងថាយើងត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តតាមរបៀបយ៉ាងល្អ នេះឡើយ។ ហើយព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាវត្តមានរបស់ទ្រង់នឹង តែងតែនៅក្នុងជំរុំប្រជាជននេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបំពេញរាល់ដួងចិត្តនៅទីនេះ ហើយទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយសូមអោយយើង កំពុងដែលរីករាយថ្ងៃនេះអាចជាថ្ងៃគ្មានទីបញ្ចប់ដែលយើងនឹងជួបគ្នាក្នុងវត្តមាន របស់ព្រះអង្គដែលយើងកំពុងថ្វាយបង្គំនិងស្រឡាញ់ហើយសរសើរតម្កើងសម្រាប់ រឿងទាំងនេះ។ រហូតដល់ពេលនោះព្រះអម្ចាស់អើយសូមរក្សាយើងឱ្យស្មោះត្រង់

នឹងទ្រង់និង ព្រះបន្ទូលទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវយើងអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

18 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានអ្នកនៅរង់ចាំយូរនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមឱ្យបានលឿនក្នុង របៀបនេះ ហើយនិយាយក្នុងរបៀបមួយដែលអាចឲ្យក្មេងៗយល់និងចាស់ៗក៏ នឹងយល់ផងដែរ។

19 ខ្ញុំចង់អានបទគម្ពីរមួយនៅទីនេះដែលបានរកឃើញនៅក្នុងគម្ពីរម៉ាកុស ហើយខ្ញុំចង់អានពីខ ១៧ នៃជំពូកទី ១០ផ្នែកមួយ។

កាលទ្រង់យាងចេញទៅតាមផ្លូវ នោះមានម្នាក់រត់មក លុតជង្គង់ ក្រាបចុះនៅចំពោះទ្រង់ទូលសួរថា លោកគ្រូល្អអើយ តើត្រូវឲ្យខ្ញុំធ្វើ ដូចម្តេច ប្រយោជន៍ឲ្យបានគ្រងជីវិតរស់អស់កល្បជានិច្ច

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំថាល្អ ដូច្នោះ គ្មានអ្នកណាសោះ មានតែ១ គឺជាព្រះប៉ុណ្ណោះ

អ្នកបានស្គាល់បញ្ញត្តិទាំងប៉ុន្មានហើយ ដែលថា «កុំឲ្យផិតឲ្យសោះ កុំឲ្យសំឡាប់មនុស្សឲ្យសោះ កុំឲ្យលួចគេឲ្យសោះ កុំឲ្យធ្វើជាទីបន្ទាល់ ក្លែងឲ្យសោះ កុំឲ្យបំបាត់គេឲ្យសោះ ចូរគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយ ឯង

តែគាត់ទូលឆ្លើយថា លោកគ្រូ ខ្ញុំបានកាន់តាមសេចក្តីទាំងនោះ (តាំងពី)ក្មេងមកដែរ

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ទតទៅគាត់ ដោយស្រឡាញ់ ហើយមានព្រះបន្ទូល ថា អ្នកនៅខ្វះកិច្ច១ទៀត គឺត្រូវទៅលក់របស់ទ្រព្យអ្នកទាំងប៉ុន្មាន ចែកទានឲ្យដល់ពួកអ្នកក្រទៅ នោះអ្នកនឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិនៅលើ ស្ថានសួគ៌វិញ រួចឲ្យផ្ទុកឈើឆ្កាងមកតាមខ្ញុំចុះ

តែគាត់មានចិត្តព្រួយណាស់ ដោយព្រាពាក្យនោះ ក៏ចេញទៅទាំងក្តី ទុក្ខ ព្រោះគាត់មានសម្បត្តិច្រើនណាស់។

20 ឥឡូវនេះចំពោះកុមារនិងមនុស្សពេញវ័យនិងអ្វីៗ ទាំងអស់ខ្ញុំចង់បង្កើតសារ តូចនេះឱ្យបានឆាប់តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាននិងលឿន បំផុតតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើ បាន។ ហើយខ្ញុំចង់យកអត្ថបទ “តាមខ្ញុំ” ហើយខ្ញុំចង់យកប្រធានបទ ភាពជា

អ្នកដឹកនាំ។ ធ្វើតាមនិងនរណាម្នាក់ដើម្បីដឹកនាំ ភាពជាអ្នកដឹកនាំនិង “តាមខ្ញុំ” ។ ក្មេង ប្រជាជន...

21 ចាំថា ជំហានដំបូងដែលយើងរាល់គ្នាបានធ្វើ គឺមាននរណាម្នាក់ដឹកនាំ យើង។ អ្នកជាម្តាយបានចងចាំជំហានដំបូងដែលកូនតូចនិងក្មេងស្រីបង្កើត បានឈាន ហើយពួកគេមិនចាំវាទៀតទេ។ ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះបានដឹកនាំអ្នកឲ្យ ឈានជំហានដំបូងរបស់អ្នក។ ខ្ញុំចាំពីលោក ប៊ីលីប្លូលនៅពេលគាត់បាន បោះជំហានដំបូងរបស់គាត់ ហើយយ៉ូសែបនិងពួកគេទាំងអស់នៅពេលពួកគេ បានបោះជំហានដំបូង។

22 ជាធម្មតាវាជាម្តាយដែលនាំកូនឈានជំហានដំបូងរបស់វា នាងនៅផ្ទះខណៈ ពេលដែលប៉ាចេញធ្វើការដោយព្យាយាមរកលុយ។ ប៉ុន្តែវាជាជំហានដំបូងរបស់ ពួកគេ។ ហើយនៅពេលយប់ នៅពេលពួកគេចូលមក ឪពុកគាត់តែងតែនិយាយ ថា “អូលោកឪពុក” នាងនិយាយថា “ចននីនិងម៉ារី” ក្មេងប្រុសតូចឬក្មេងស្រី “អាច ដើរបាន! មកមើលចុះ!” ហើយគ្រាន់តែពេលដើរគាត់ត្រូវកាន់ ត្រូវកាន់ម្រាមដៃម្តាយ គាត់ ព្រោះអ្នកនៅទន់ខ្សោយហើយយឿនយឿនអាចដួល។ ដូច្នោះអ្នកត្រូវកាន់ដៃ ម្តាយរបស់អ្នកដើម្បីបោះជំហានដំបូងរបស់អ្នក។

23 ឥឡូវនេះ មានគេជួយអ្នកនៅពេលអ្នកបោះជំហានដំបូង។ ហើយជំហានចុង —ក្រោយរបស់អ្នកដែលអ្នកធ្លាប់មានក្នុងជីវិតក៏មាននរណាម្នាក់នឹងឈានមុខអ្នក ដែរ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យ អ្នកចងចាំរឿងនោះ។ ជំហានដំបូងរបស់អ្នកមានគេ ដឹកនាំអ្នក។ ហើយជំហានចុងក្រោយរបស់អ្នក ក៏ត្រូវមាននរណាម្នាក់នឹងដឹកនាំ អ្នកដែរ។

24 យើងត្រូវបានគេដឹកនាំ។ អ្នកដឹងទេ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រដូចយើងទៅនឹង ចៀម។ តើអ្នកស្គាល់សត្វចៀមទេ? វានឹងរង្វេងចេញឆ្ងាយទៅ ហើយវា—វាមិន អាចដឹកនាំខ្លួនឯងបានទេ។ ហើយវាត្រូវតែមាននរណាម្នាក់ដឹកនាំវា ហើយ ពេលខ្លះ...អ្នកគង្វាលត្រូវតែដឹកនាំចៀម។ ឥឡូវនេះវាបានត្រឡប់មកវិញនៅក្នុង ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់ជាអ្នកគង្វាលល្អដែលដឹកនាំសត្វចៀម។

25 ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ អ្នកឃើញហើយថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃផ្សេងទៀត អ្វីៗបាន ធ្លាក់ប្តូរនិងនាំឲ្យខូច។ តើអ្នកដឹងថាមនុស្សប្រើអ្វីដឹកនាំសត្វចៀមនៅសព្វថ្ងៃ នេះ? ប្រើសត្វពពែ។ ហើយអ្នកដឹងពីកន្លែងដែលពពែនោះនាំចៀមទៅណាទេ?

ទៅឯកន្លែងសំលាប់។ ចៀមតូចៗមិនដឹងពីកន្លែងដែលពួកគេត្រូវទៅ ដូច្នោះពពែ ឡើងលើ—នៅកន្លែងសំលាប់ ហើយចៀមមិនដឹងអ្វីក្រៅពីដើរតាមមេដឹកនាំទេ ដូច្នោះវាវាងពួកគេទៅក្នុងរឿងកន្លែងសំលាប់។ ហើយបន្ទាប់មកពពែលោតចុះលើផ្លូវ ហើយចៀមក៏ចូលទៅក្នុងនិងត្រូវបានសម្លាប់។ ឃើញទេ ពពែដែលជាមេដឹកនាំ ខុស។

26 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវ ដែលជាអ្នកគង្វាលល្អ ដែលបានដឹកនាំចៀមទ្រង់ បាននាំ ពួកគេទៅឯជីវិតនិងបានកាន់ដៃពួកគេ។ ឃើញទេ ប៉ុន្តែត្រូវតែមាននរណាម្នាក់ ដឹកនាំចៀម។

27 ទីមួយគឺសេចក្តីសប្បុរសរបស់ម្តាយ បន្ទាប់មកពាក្យរបស់ឪពុក។ បន្ទាប់ពី ម្តាយផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជំហានដំបូងរបស់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកមើលទៅឪពុករបស់យើង ទាំងអស់គ្នា ដើម្បីបានប្រាជ្ញា ពីព្រោះគាត់ជាមេគ្រួសារ។ ហើយគាត់ជាធម្មតា... មិនមែនថាគាត់ឆ្លាតជាងគេ ប៉ុន្តែគាត់—គាត់បានធ្វើជាមេដឹកនាំគ្រួសាររបស់គាត់ ដូច្នោះយើងធ្វើតាមអ្វីដែលឪពុកយើងប្រាប់ឱ្យធ្វើ។ នៅពេលដែលគាត់និយាយថា “កូនប្រុសអើយ ខ្ញុំចង់អោយអ្នកធ្វើអ្វីមួយអោយប្រាកដ” បន្ទាប់មកយើងស្តាប់គាត់ ព្រោះវាជាប្រាជ្ញា។ ប៉ុន្តែស្តាប់មើលគាត់បានរៀនសូត្រច្រើនណាស់ ហើយយើងត្រូវ សូត្រគាត់ដើម្បីមើលអ្វីដែលគាត់បានរៀន ហើយបន្ទាប់មកយើងអាចធ្វើបាន ទទួល បានចំណេញពីអ្វីដែលគាត់បានរៀន។ គាត់ប្រាប់យើងថា “កុំទៅធ្វើអានេះ ពីព្រោះ ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ។ ឪពុកខ្ញុំបានប្រាប់ខ្ញុំមិនឱ្យធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ វា បណ្តាលឱ្យការនេះបានកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ អ្វីដែលអាក្រក់។” ដូច្នោះ ឃើញទេ យើង នឹង...បន្ទាប់មកលោកប៉ាប្រាប់យើងពីរបៀបធ្វើនិងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។

28 បន្ទាប់ពីម្តាយដឹកនាំយើង រហូតដល់ពេលមួយដែលយើងត្រូវមានប្រាជ្ញា ខ្លះ ដើម្បីយល់ពីបារបស់យើង បន្ទាប់មកយើងស្វែងរកអ្វីផ្សេងទៀត។ យើង មានមេដឹកនាំម្នាក់ទៀត ហើយនោះគឺជាគ្រូបង្រៀនដែលជាគ្រូនៅសាលាបង្រៀ ដ៏ល្អ។ នាងព្យាយាមបង្រៀនអ្នកនិងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការអប់រំមួយ ដើម្បីឱ្យសមនឹង អ្នក ប្រសើរជាងមុននៅក្នុងជីវិត ទីតាំងកន្លែងដែលអ្នកអាចធ្វើបាន—អ្នកអាចអាន ព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ហើយអ្នកអាចអានចម្រៀងហើយអ្នកអាចរៀនអំពីព្រះ ហើយ អានដោយខ្លួនឯង អ្នកឃើញទេ។ ហើយបន្ទាប់មករឿងមួយទៀត ប្រហែលជាអ្នក នឹងមានជំនួញ ហើយនរណាម្នាក់សរសេរសំបុត្រមកអ្នក ម៉ាក ប៉ាប្រូអ្នកណាម្នាក់

សរសេរសំបុត្រមកអ្នក ហើយអ្នកមិនទាន់ចេះអាន។ ឃើញទេ? ដូច្នោះអ្នកត្រូវគាត់ អាចអានឲ្យអ្នក ហើយគាត់នាំអ្នកទៅ—ដើម្បីរៀនសរសេរនិងអាន។ ហើយវាជា រឿងល្អ គ្រូល្អដើម្បីបង្រៀនអ្នកឲ្យត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែឥឡូវបន្ទាប់ពីអ្នកចាកចេញពីវា បន្ទាប់ពីអ្នកចាកចេញពីគ្រូម្នាក់ បន្ទាប់ពីគ្រូម្នាក់ទៀតពីបឋមតូច ដល់ថ្នាក់ទីមួយ រហូតដល់អ្នកចេញពីវិទ្យាល័យឬទៅមហាវិទ្យាល័យ។ បន្ទាប់មកនៅពេលអ្នក ចាកចេញពីមហាវិទ្យាល័យ គឺឆ្លងកាត់ការដឹកនាំពីគ្រូរបស់អ្នក។ ឃើញទេ?

29 ឥឡូវនេះម៉ាកៗបានបង្រៀនអ្នកឱ្យដើរ។ ប៉ាប៉ាបានបង្រៀនអ្នកពីរបៀប ដើម្បីឱ្យមានភាពអស្ចារ្យនិងជាមនុស្សសុភាពរាបសារព្រមទាំងការចែករំលែកខ្លួន និងឥរិយាបថ។ គ្រូ បង្រៀនបានបង្រៀនអ្នកឱ្យចេះសរសេរនិងចេះអាន ។ តែពេលនេះអ្នកត្រូវចាកចេញពីប៉ាប៉ា ហើយអ្នកកំពុងចាកចេញពីម៉ាកៗ ហើយ អ្នកកំពុងចាកចេញពីគ្រូ ឥឡូវមានគេយកអ្នកចេញពីទីនេះ។ ឥឡូវតើអ្នកណា ដែលអ្នកចង់ឱ្យនាំអ្នកចេញពីទីនេះ? ក្មេងនិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវ—Ed។” នោះ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ព្រះយេស៊ូវនាំអ្នកពីទីនោះបន្តទៀត។ ឥឡូវនេះនោះជាចម្លើយល្អ ណាស់។ ព្រះយេស៊ូវនាំអ្នកចេញពីទីនោះ។

30 ឥឡូវនេះអ្នកឃើញយុវជននេះដែលយើងកំពុងនិយាយគាត់ត្រូវបានគេ ហៅថាអ្នកគ្រប់គ្រងវ័យក្មេងដែលមាន។ ឥឡូវសំលាញ់ម្នាក់នេះគាត់ដឹកនាំ ខ្លួនឯងបានយ៉ាងល្អ។ ឥឡូវនេះម្តាយរបស់គាត់បានបង្រៀនគាត់ឱ្យដើរ។ ហើយ អ្នកឃើញទេ គាត់នៅជាកូនក្មេងនៅឡើយទេ ប្រហែលជាទើបតែចេញពីវិទ្យាល័យ ហើយជាយុវជនដែលមានប្រជាប្រិយភាពខ្លាំងណាស់។ ហើយតាមរយៈការ បណ្តុះបណ្តាលបានល្អ ប្រហែលជាអាចដើរបានត្រឹមត្រូវជាដើម តាមរបៀបដែល ម្តាយរបស់គាត់បានបង្រៀនគាត់។

31 ហើយគាត់ជាមនុស្ស—ជោគជ័យម្នាក់ផងដែរ ពីព្រោះមើល គាត់ជាអ្នកមាន រួចទៅហើយ។ ហើយគាត់ទើបតែ—ជាយុវជនម្នាក់ប្រហែលជាអាយុដប់ប្រាំបីឆ្នាំ ជាអាយុទើបតែចេញពីវិទ្យាល័យ ហើយគាត់ជាអ្នកមាន។ ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញ ទេ គាត់មានគ្រូត្រឹមត្រូវដែលបង្រៀនគាត់ឲ្យដើរលើផ្លូវត្រឹមត្រូវ។ ហើយគាត់មាន គ្រូត្រឹមត្រូវជាឪពុករបស់គាត់។ តាំងពីគាត់នៅក្មេងនៅឡើយ គឺគាត់ជាអ្នកមាន លុយ គាត់រកលុយបានច្រើនទៅហើយ។ គាត់អាចជាអ្នក...ឬអាចជាអ្នកគ្រប់គ្រង ពិតប្រាកដម្នាក់ សូម្បីតែនៅអាយុប៉ុណ្ណោះក៏ដោយ គាត់ទទួលបានជោគជ័យទៅ

ហើយ។ ឃើញទេ? ហើយឥឡូវគាត់មានគ្រូម្នាក់ដែលបង្រៀនគាត់ ហើយបានបង្រៀនគាត់អ្វីដែលគាត់ត្រូវធ្វើ។ គាត់មានការអប់រំរបស់គាត់។

32 ហើយបន្ទាប់មក គ្រូផ្សេងទៀតដែលយុវជននេះធ្លាប់មាន អាស្រ័យលើរបៀបដែលអ្នកត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ ប៉ុន្តែយុវជននេះមានការបង្រៀនពីសាសនានៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់។

33 ឥឡូវនេះ កូនៗអើយ តើអ្នកដឹងទេថាមានក្មេងតូចៗជាច្រើនដែលមិនមានការបង្រៀនខាងសាសនានៅផ្ទះ? ឪពុកនិងម្តាយរបស់ពួកគេមិនជឿលើព្រះ។ ហើយឪពុកនិងម្តាយពួកគេ ជីក ជក់បារី វាយតប់គ្នា។ ហើយចេញពីផ្ទះនៅពេលយប់ ហើយមិនចំអិនម្ហូបសម្រាប់អាហារពេលល្ងាចដល់កូនប្រុសនិងកូនស្រីរបស់ពួកគេនិងរឿងផ្សេងទៀត។ តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេឬ ដែលអ្នកមានឪពុកនិងម្តាយជាគ្រីស្ទានល្អ? ឥឡូវនេះនៅពេលអ្នកមានកូន តើអ្នកមិនចង់ក្លាយជាឪពុកនិងម្តាយដូចគ្នានឹងឪពុករបស់អ្នកដែរទេឬ? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ វាល្អទាំងអស់។

34 ឥឡូវនេះ យុវជនម្នាក់នេះ គាត់មានការបង្រៀនខាងសាសនា។ ឃើញទេ វាហួសពីអ្វីដែលពួកគេមាន ពីព្រោះពួកគេមិនមានការបង្រៀនពីសាសនា។ ប៉ុន្តែយុវជននេះ មានការបង្រៀនខាងសាសនា ដោយសារតែ ឃើញទេ ដោយសារតែគាត់បាននិយាយថា គាត់បានរក្សាបទបញ្ញត្តិចាប់តាំងពីគាត់នៅជាក្មេងប្រុស។

35 ឥឡូវនេះអ្នកទាំងអស់គ្នាមានគ្រូល្អខាងសាសនាដែរ អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ហើយអ្នកជាក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុសដែលមានវ័យជំទង់ អ្នកទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែមានគ្រូល្អ ឪពុកនិងម្តាយនៅទីនេះ នៅក្នុងជំរុំនេះ ទទួលបានអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នក...អ្នករាល់គ្នា មានសមត្ថភាពដែលអ្នកអាចទៅរួចសម្រាប់ធ្វើជាបុរសនិងស្រីល្អ ដែលជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

36 ពីព្រោះ ចូរចាំថា អ្នកនឹងស្លាប់នៅថ្ងៃណាមួយ ឬក៏អាចឡើងទៅស្ថានសួគ៌។ ហើយប្រសិនបើអ្នកស្លាប់មុនពេលការយាងមកវិញរបស់ទ្រង់ អ្នកនឹងត្រូវបានលើកឡើងជាមុន។ តើអ្នកដឹងទេ? តើអ្នកស្គាល់អ្នកដែលបានស្លាប់ហើយឬទេ... បើម៉ាកៗនិងប៉ាបានស្លាប់មុនអ្នក ហើយព្រះយេស៊ូវមិនយាងមកទេនៅក្នុងជំនាន់របស់យើង តើអ្នកដឹងទេថា ប៉ានិងម៉ាកនឹងចេញទៅមុនសរសើរតម្កើងសិរីរុងរឿងមុនអ្នក? ឃើញទេ? ត្រែរបស់ព្រះនឹងបន្តឡើង ហើយអ្នកស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រិស្តនឹងត្រូវរស់ឡើងវិញជាមុនសិន បន្ទាប់មកយើងដែលនៅរស់និងត្រូវលើក

ឡើងទៅជាមួយពួកគេ។ យើងនឹងត្រូវផ្លាស់ប្តូរដូច្នោះ។ យើងត្រូវចាំថា នោះជារឿងសំខាន់ក្នុងជីវិត។ តើអ្នកយល់ទេ? នោះជារឿងសំខាន់ក្នុងជីវិតដែលយើងត្រូវធ្វើ គឺ ត្រៀមខ្លួនដើម្បីជួបព្រះ។

37 ឥឡូវនេះត្រឹមតែជឿលើសាសនាមិនអាចទៅរួចទេ។ ឃើញទេ អ្នកគ្រប់គ្រងវ័យក្មេងម្នាក់នៅទីនេះបាននិយាយថា “លោកគ្រូល្អ...” ឥឡូវនេះ សូមចងចាំមុនពេលដែលខ្ញុំនិយាយវា។ គាត់ត្រូវបានបង្រៀនឱ្យដើរលើផ្លូវត្រឹមត្រូវ។ គាត់មានការអប់រំល្អ។ គាត់ត្រូវបានបង្រៀនផ្នែកអាជីវកម្ម។ ហើយគាត់ជាអ្នកមាននិងជាអ្នកគ្រប់គ្រងនិងមានសាសនា។ ប៉ុន្តែគាត់ប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាមួយផ្សេងទៀត ហើយវាប្រឈមមុខចំពោះយើងទាំងអស់គ្នាដែរ គឺអស់កល្បជានិច្ច។ សាសនាមិនអាចផ្តល់ឱ្យយើងនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទេ។ សាសនាគឺជាការគ្របដណ្តប់ប៉ុន្តែវាមិនផ្តល់ឱ្យយើងនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទេ។ ហើយគាត់ត្រូវបានទទួលការបង្រៀនជាមួយគ្រូល្អបំផុតផង នៅទីនោះ គាត់នៅតែខ្វះអ្វីមួយ។ ហើយយុវជននោះបានដឹង ព្រោះគាត់បាននិយាយថា “លោកគ្រូល្អអើយ តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបានដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?”

38 ឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នក អ្នកជឿថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះ មែនទេ? ដូច្នោះទ្រង់បានជ្រាបគំនិតរបស់យុវជននោះ ដូច្នោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូររក្សាបទបញ្ញត្តិព្រះ” គាត់បានត្រឡប់ទៅសាសនារបស់គាត់វិញ ដើម្បីមើលអ្វីដែលគាត់អាចនិយាយអំពីសាសនារបស់គាត់។ ទ្រង់មានបន្ទូលទៀតថា “ចូររក្សាសាសនារបស់អ្នក។”

39 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានរក្សាបែបនេះតាំងពីក្មេងមកម្ល៉េះ” ជាក្មេង តូចៗដូចអ្នករាល់គ្នា។ “ម៉ាកៗនិងប៉ាៗរបស់ខ្ញុំនិងបូជាចារ្យរបស់ខ្ញុំបានបង្រៀនខ្ញុំពីសាសនា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា នៅក្នុងសាសនារបស់ខ្ញុំ នៅតែមិនមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។” ឃើញទេ?

40 អ្នកអាចធ្វើបានល្អ។ មិនល្អច្រើន មិនជក់បារី មិនកុហក មិនកុហកទៅប៉ាប៉ានិងម៉ាកៗ។ មិនប្រាប់ការភូតភាពតាំងពីដំបូង ពីព្រោះបើបានភូតលើកទីមួយហើយនោះនឹងមានបន្ទាប់មកទៀត វាងាយស្រួលប្រាប់អ្នកផ្សេង ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនត្រូវធ្វើបែបនេះទេ។ កុំប្រាប់តាំងពីទីមួយ។

41 តើអ្នកដឹងទេថា រាងកាយរបស់អ្នកមិនត្រូវបានឲ្យកុហកទេ? អ្នកដឹងទេ ពួកគេមានឧបករណ៍មួយ ឥឡូវនេះ—វាស្ថិតនៅលើសរសៃប្រសាទរបស់អ្នក។ ពួកគេ

អាចដាក់ខ្សែដៃនៅជុំវិញក្នុងដៃរបស់អ្នកនៅទីនេះ ហើយដាក់មួយនៅលើក្បាលរបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកអ្នកអាចនិយាយនៅទីនោះ អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—បានកុហកអំពីរឿងនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចនិយាយបានយ៉ាងងាយណាស់ ពួកគេ—នឹងជឿថាខ្ញុំកំពុងប្រាប់ការពិត។ ហើយអ្នកអាចនិយាយថា...

42 ពួកគេនឹងនិយាយថា “តើអ្នកនៅកន្លែងមួយ ដូចអ្នកបានអង្គុយក្នុងកន្លែងបងប្រុស ហ្សាន់ ខណៈពេលដែលបងប្រុសប្រាណាហាំអធិប្បាយនៅថ្ងៃអាទិត្យសៀលនៅថ្ងៃនេះឬទេ?

ហើយអ្នកនិយាយថា “អត់ទេ ។ ខ្ញុំមិនបានអង្គុយនៅទីនោះទេ។ អត់ទេ”

43 អ្នកដឹងទេថា ឧបករណ៍ចាប់កុហកនឹងនិយាយអ្វី? “មែនហើយ លោកបានអង្គុយមែន។ បាទលោកបានធ្វើមែន។”

អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ”

វានឹងនិយាយថា “មែនហើយ អ្នកបានធ្វើមែន”

44 ហេតុអ្វី? ព្រោះការកុហកជារឿងគួរឱ្យរន្ធត់ណាស់។ រាងកាយមិនបានបង្កើតឡើងសម្រាប់កុហកទេ។ ហើយវាជារឿងគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមណាស់ រហូតដល់វាធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សរសៃប្រសាទទាំងមូល នៅពេលដែលអ្នកកុហក។ អី! ប៉ះពាល់ដូចនោះនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវដំបៅដែលលូតលាស់ដូចផ្សិត ហើយវានឹងសម្លាប់អ្នក។ ហើយការកុហកគឺជារឿងអាក្រក់ ឃើញទេ អ្នកមិនត្រូវបានគេសន្មត់ឱ្យកុហកដើម្បីលួចធ្វើអ្វីមួយក្នុងចំណោមរបស់ទាំងនេះទេ។

45 ឥឡូវនេះ ដូច្នេះយុវជននេះប្រហែលជា...គាត់មិនបានកុហក គាត់មិនដែលបានលួច ហើយគាត់បានដឹងថា គាត់ត្រូវការជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបានដើម្បីឱ្យមានវា?”

46 ហើយព្រះយេស៊ូវកំពុងតែបង្ហាញនៅទីនេះថាសាសនានឹងមិនធ្វើបានឡើយ។ ដូច្នេះទ្រង់បានចង្អុលបង្ហាញដល់គាត់ ហើយនិយាយថា “ចូររក្សាបទបញ្ញត្តិ។”

47 គាត់ទូលព្រះយេស៊ូវថា “លោកគ្រូ ខ្ញុំបានធ្វើកិច្ចការនេះតាំងពីខ្ញុំនៅក្មេងមកម្ល៉េះ។ នៅពេលដែលខ្ញុំជាកុមារភាព ខ្ញុំបានធ្វើបែបនេះហើយ។” ប៉ុន្តែគាត់ដឹងថា គាត់មិនមានទេជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នេះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប្រសិនបើអ្នក

ចង់ចូលទៅក្នុងជីវិត ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ចង់ក្លាយជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះ ចូរ
លក់អ្វី...”

48 ឃើញទេ ឥឡូវនេះវាមិនអីទេក្នុងការមានលុយ។ ឃើញទេ វាមិនអីទេក្នុង
ការមានលុយក្លាយជាអ្នកមាន។ ហើយធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងនោះក៏មិនអីដែរ។ ប៉ុន្តែវា
—វាជាផ្លូវរបស់អ្នកប្រព្រឹត្ត បន្ទាប់ពីអ្នកក្លាយជាអ្នកមាននោះ ឃើញទេ។

49 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរលក់របស់ដែលអ្នកមាន ហើយយកទៅចែកអោយ
ជនក្រីក្រវិញ ចែកដល់មនុស្សដែលគ្មានអ្វីទាំងអស់ បន្ទាប់មកសូមមកតាមខ្ញុំ
ហើយអ្នកនឹងមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅឯស្ថានសួគ៌។” ប៉ុន្តែយុវជននោះ មានលុយ
ច្រើនណាស់ គាត់មិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីជាមួយវាទេ។ ឥឡូវនេះ ឃើញទេ គាត់គឺជា
មនុស្សល្អឺឈ្មោះ បុរសវ័យក្មេង។

50 ហើយគាត់—គាត់—គាត់ត្រូវបានគេបំពាក់យ៉ាងល្អសម្រាប់ជីវិត តាមវិធី
បង្រៀនរបស់ឪពុកម្តាយនិងប្តីជាចារ្យ ហើយនិងពួកគេទាំងអស់ដែលបានដឹកនាំ
គាត់ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែដឹងថា គាត់កំពុងខ្វះអ្វីមួយ។ ឥឡូវខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយ
មនុស្សធំៗ គាត់ដឹងថាគាត់ខ្វះអ្វីមួយ គឺគាត់មិនមានជីវិតអស់កល្បទេ។ គាត់
បានដឹង។ ឃើញទេ?

51 សាសនានឹងមិនផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទេ។ ទម្រង់បែបបទអារម្មណ៍
អ្នកមានអារម្មណ៍អ្វីមួយ អ្នក—អ្នកអាចមានការភ័យខ្លាចនិងមានអារម្មណ៍
អ្វីមួយ។ ឃើញទេ? ការយំវាល្អ។ ការស្រែកវាល្អ ប៉ុន្តែនោះនៅតែមិនមាន។ អ្នក
កំពុងប្រឈមមុខនឹងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

52 អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែជាពួកបាបទីស្នូប្តជាមេតូឌីសប្រព្រឹសប៊ីដើរៀន ឬ
ពេនទេកុស្ត។ នេះមិនមែនជាចម្ងល់ទេ។

53 យុវជននេះក៏ត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងសាសនានៅសម័យនោះដែរ។ ប៉ុន្តែគាត់
នៅតែមិនមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដូច្នោះគាត់ចង់ដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ គាត់ត្រូវ
បានដឹកនាំដោយជោគជ័យទៅនេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានប្រឈម
ជាមួយវាគាត់បានបដិសេធក្នុងការដឹកនាំទៅជីវិតអស់កល្បត្រូវបានដឹកនាំ។
អ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀតរបស់គាត់ កាន់គាត់ជាប់ហូតដល់គាត់មិនបោះបង់បាន។
ឃើញទេ?

54 ឥឡូវនេះ គឺជាអ្វីដែលបងប្រុសប្រាណហាំកំពុងតែនិយាយ។ វាអាចនឹងជ្រៅ បន្តិចសម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ

55 ការអប់រំគឺល្អ អ្នកគួរតែទៅសាលារៀនហើយរៀន។ ឃើញទេ នោះល្អ ប៉ុន្តែ វានឹងមិនជួយសង្គ្រោះអ្នកទេ។ មានលុយច្រើនវាល្អអ្នកអាចចិញ្ចឹមកូនៗ របស់អ្នក អោយមានសម្លៀកបំពាក់និងរបស់របរល្អៗដល់ពួកគេ។ ហើយដូចជាប៉ានិងម៉ាក់ បានធ្វើការដើម្បីអ្នកនិងអ្វីៗទាំងអស់។ នោះគឺល្អប៉ុន្តែវានៅតែ មិនអាចសង្គ្រោះអ្នក បានទេ។ ឃើញទេ? ឬអ្នក អាចចូលក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍និងរៀន ពីរបៀបដាក់វត្ថុ ផ្សេងៗជាមួយគ្នាបំបែកអាក្រក់ឬអ្វីៗផ្សេងទៀត ពួកគេធ្វើហើយ—ហើយចូលទៅ ក្នុងរ៉ុក—កែត ហើយទៅហ៊ាន—ព្រះច័ន្ទ ប៉ុន្តែនោះនឹងមិនជួយសង្គ្រោះ អ្នកទេ។

56 អ្នកត្រូវតែប្រឈមមុខរឿងមួយគឺជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមានតែបុគ្គល ម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកបាន។ ម៉ាក់មិនអាចផ្តល់វាដល់អ្នកបាន ទេ។ ប៉ាប៉ាមិនអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកបានដែរ។ គ្រូគងារបស់អ្នកមិនអាចប្រគល់វា ទៅអ្នក បានដែរ។ មេដឹកនាំរបស់អ្នកនៅទីនេះមិនអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកបានទេ។ អ្នករាល់គ្នា ដែលទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចត្រូវតែមករកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់គឺជាអង្គ តែមួយដែលអាចផ្តល់ចំណែកនោះឱ្យអ្នកបាន។

57 គ្រូរបស់អ្នកអាចផ្តល់ការអប់រំដល់អ្នក នាងអាចបង្រៀនអ្នក។ អ្នកត្រូវតែ រៀន វា។ ម្តាយ—របស់អ្នកអាចបង្រៀនអ្នកឱ្យដើរ អ្នកត្រូវតែរៀនដើរ។ ឪពុករបស់អ្នក អាចបង្រៀនអ្នកពីរបៀបក្លាយជាអ្នកជំនួញឬអ្វីមួយ? អ្នកត្រូវតែរៀនអំពីរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែ មានតែព្រះយេស៊ូវទេដែលអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវ ជីវិតអស់កល្ប។ ឃើញទេ?

58 បូជាចារ្យរបស់អ្នក អ្នកដឹកនាំរបស់អ្នកអាចបង្រៀនអ្នកពីសាសនា អ្នកអាច រៀនសារដែលយើងកំពុងព្យាយាមបង្រៀន ប៉ុន្តែនៅតែមិនផ្តល់ឱ្យអ្នក នូវជីវិត អស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកត្រូវតែទទួលយកអង្គ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អ្នកទាំងអស់គ្នា យល់ទេ? ត្រូវទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះនឹងមាន ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែពេលខ្លះភាពជាអ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀត ទទួលបានឥទ្ធិពលខ្លាំង ណាស់លើយើង រហូតដល់យើងមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីនៅ ពេលនោះ—ពេលនោះ ដែលមកដល់។

59 តើអ្វីទៅជាការអាក្រក់ដែលត្រូវបដិសេធ ការដឹកនាំទៅកាន់ជីវិតអស់កល្ប។ ពីព្រោះ ឃើញទេ នោះជាជីវិតដែលមិនអាចបញ្ចប់បាន។ ឥឡូវ ការអប់រំគឺល្អ

ដែលនឹងជួយយើងនៅទីនេះ។ អាជីវកម្មវាមិនអីទេ។ មានលុយវាមិនអីទេ។ ជាក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីល្អនោះមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ នៅពេលជីវិត ត្រូវបានបញ្ចប់នៅទីនេះនោះគឺចប់ហើយ។ អ្នកយល់ទេ? អ្នកពេញវ័យយល់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាមែន”—Ed] ឃើញទេ គឺចប់ហើយ។ ប៉ុន្តែយើង ត្រូវតែទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ជីវិតអស់កល្ប។ មានតែព្រះយេស៊ូវតែ មួយគត់ដែលអាចនាំអ្នកទៅរកទ្រង់។

60 ហើយទោះយ៉ាងណា ឃើញទេ យុវជននេះបានសំរេចនូវការទាំងអស់នេះសាលារៀននិងដោយឪពុកម្តាយនិងអ្វីៗទាំងអស់ គាត់—គាត់បានបាត់បង់របស់ធំបំផុត គាត់អាចមានការដឹកនាំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជ្រុតព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “មកតាមខ្ញុំ”

61 ហើយអ្នកជាក្មេងស្រីដែលទើបតែចេញពីសាលារៀន ហើយអ្នកខ្លះប្រហែលជាជិតបានបញ្ចប់ការសិក្សា នាប៉ុន្មាននេះហើយ ហើយអ្នកជាក្មេងប្រុស។ ភាពជាអ្នកដឹកនាំអស្ចារ្យបំផុតគឺមានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដ្បិតនោះគឺជាអ្នកដឹកនាំ ទៅជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ឥឡូវ ភាពជាអ្នកដឹកនាំនេះនៅចំពោះមុខមនុស្សគ្រប់រូប ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឱកាសជ្រើសរើស។

62 ហើយនោះជារឿងអស្ចារ្យមួយដែលយើងមានក្នុងជីវិតគឺអាចជ្រើសរើសបាន។ ថ្ងៃមួយ...អ្នកដឹងទេ ប៉ាវនិងម៉ាក់ៗ ពួកគេបានជ្រើសរើសចង់មានក្មេងប្រុសតូច និងក្មេងស្រីដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់ដូចអ្នកដែរ គឺអ្នកទាំងអស់គ្នា។

63 បន្ទាប់មកអ្នក—អ្នកមានសិទ្ធិក្នុងការជ្រើសរើសថា តើអ្នកចង់រៀនពីគ្រូអ្នករត់។ គ្រូអាចបង្រៀនអ្នក ប៉ុន្តែអ្នកអាចជាក្មេង—ក្មេងអាក្រក់ម្នាក់ អ្នកនឹងមិនរៀនទេ។ ជាក្មេងស្រីអាក្រក់ម្នាក់ដែលមិនស្តាប់ទាល់តែសោះ។ ឃើញទេ អ្នក—អ្នកមានជំរើសក្នុងការធ្វើវា ទោះអ្នកនៅតូចក្តី។

ហើយម្តាយនិយាយថា “តើអ្នកមានពិន្ទុ អេ នៅលើកាតរបាយការណ៍របស់អ្នកទេ?”

“អត់ទេខ្ញុំខ្សោយណាស់” ឃើញទេ ឥឡូវនេះអ្នកអាច...

64 ម្តាយនិយាយថា “ឥឡូវអ្នកត្រូវតែសិក្សា” ហើយអ្នកត្រូវធ្វើដូច្នោះ បន្ទាប់មក បន្តការសិក្សាដូចម្តាយបានប្រាប់អ្នក ដូចជាប៉ាបានប្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ អ្នក ត្រូវសិក្សា។

65 ប៉ុន្តែអ្នកមានជំងឺស អ្នកអាចធ្វើវារីក៏អត់។ អ្នកអាចនិយាយថា “ខ្ញុំមិនចង់ទេ។” ឃើញទេ អ្នកមានជម្រើសមួយ។

66 បន្ទាប់ពីមួយរយៈ អ្នកនឹងមានជម្រើសថាតើអ្នកនឹងទៅរៀបការជាមួយ ក្មេងស្រីបែបណាឬក្មេងប្រុសបែបណាដែលអ្នកនឹងរៀបការ។

67 អ្នកមានជំងឺសគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងជីវិត។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកមានជំងឺសមួយ ជាថ្មីម្តងទៀត ថាតើអ្នកចង់រស់នៅបន្ទាប់ពីជីវិតនេះ ឬគ្រាន់តែចង់ក្លាយជាមនុស្ស ពេញនិយម ជាតារាភាពយន្តអ្នករាំអ្វីផ្សេងទៀត។

68 ហើយមើល ក្មេងស្រីតូចៗទាំងនេះដែលច្រៀងនៅទីនេះជាមួយនឹងសំលេង ដ៏ពិរោះ។ ក្មេងនោះត្រូវបណ្តុះសំលេងនោះ ហើយនាងនឹងក្លាយជាអ្នកចម្រៀង ល្ខោនអូប៉េរ៉ា ឬអ្នកចម្រៀងណាមួយ។ ខ្ញុំលឺសំលេងរបស់ក្មេងប្រុសតូច ទាំងនេះ ក្មេងប្រុសអ្នកអាចដូចជាអ៊ែលវីសព្រីសលីដែលលក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់ គាត់។ ឃើញទេ អ្នកមិនចង់បានអញ្ចឹងទេ។ មើលវាក៏ជាទេពកោសល្យ ដែលព្រះ បានប្រទានដល់អ្នក ហើយអ្នកត្រូវតែជ្រើសរើសថាតើនរណាដែលអ្នក នឹងប្រើ ទេពកោសល្យនោះ សម្រាប់ព្រះឬក៏អ្នកនឹងប្រើវាសម្រាប់អារក្ស។ ឃើញទេ?

69 បងប្រុសឡេអូនាទីនេះ ជាបងប្រុសរបស់អ្នក ឃើញទេ ឥឡូវនេះគាត់មាន ទេពកោសល្យមួយដើម្បីមកនិងដឹកនាំមនុស្ស។ ឥឡូវនេះតើគាត់នឹងធ្វើអ្វីជាមួយ វា? តើគាត់នឹងចូលទៅធ្វើអាជីវកម្មនិងធ្វើឱ្យខ្លួន គាត់ក្លាយជាសេដ្ឋីមួយឬ ឬគួរ គាត់ចេញមកនៅទីនេះហើយធ្វើឱ្យផ្ទះក្លាយ ជាកន្លែងដែលមនុស្សដែលចង់មក រួមគ្នានិងស្វាគមន៍អ្នកទាំងអស់ជាក្មេងតូច? មើល អ្នកត្រូវតែជ្រើសរើសអ្វីដែល អ្នកនឹងធ្វើ។

70 យើងម្នាក់ៗត្រូវធ្វើការជ្រើសរើស។ ហើយវានៅចំពោះមុខពួកយើង។ ប៉ុន្តែ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវប្រឈមមុខនឹងរឿងមួយនេះ៖ “តើយើងនឹងធ្វើអ្វីអំពីជីវិតអស់ កល្ប? យើងនឹងរស់នៅទីនេះ រឺក៏អត់?” បន្ទាប់មកយើងត្រូវតែមករកព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីទទួលការនោះ។ ឱកាសនៃការជ្រើស រើសនោះគឺជារឿងមួយដែលព្រះ បានប្រទានដល់យើង។ ទ្រង់មិនបង្ខំយើងទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យយើង

ធ្វើការជ្រើសរើសដោយខ្លួនឯង។ ដូច្នោះអ្នកមិនត្រូវ បានបង្ខំទេគ្រាន់តែធ្វើជម្រើស ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

71 ឥឡូវនេះសូមធ្វើតាមនេះ មនុស្សពេញវ័យនិងទាំងអស់គ្នាសម្រាប់ពីរបីនាទី ហើយកុំមានទាំងអស់រួមគ្នា។ តោះតាមដានយុវជននេះនិងជំរើសដែលគាត់បានធ្វើ និងមើលកន្លែងដែលវាដឹកនាំគាត់។

72 ឥឡូវនេះ ក្មេងស្រីទាំងនេះជាមួយនឹងសំលេងដ៏ពិរោះ ក្មេងប្រុសទាំងនេះ។ ឥឡូវនេះប្រហែលជាឡើងមកហើយអ្នកនឹងមានសំលេងដើម្បីច្រៀង។ ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែយករឿងមួយនោះ ដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ខ្ញុំអើយ ថ្ងៃណាមួយអ្នកអាច នឹង ទទួលយកវា “ខ្ញុំ...”

73 តើអ្នកស្គាល់ក្មេងប្រុសនេះ ឈ្មោះថា អែលវីព្រីសលី? អ្នកបានឮការសែត នោះហើយ។ អ្នកបានឮហើយខ្ញុំមិនបង្គាប់ក្មេងនោះទេ ប៉ុន្តែក្មេងប្រុសនោះ មានឱកាសដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាមាន ឃើញទេ និងអ្វីដែលគាត់...គាត់បាន រកឃើញថាគាត់អាចច្រៀងបាន។ ហើយមើល អ្វីដែលគាត់បានធ្វើគឺដូចជាអ្វី ដែលយូដាសបានធ្វើដែរ គឺយូដាសអ៊ីស្តារីយ៉ុត គាត់បានលក់ព្រះយេស៊ូវចេញ។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានសម្លេងល្អនោះដល់ក្មេងនោះ។ ហើយតើគាត់ធ្វើអ្វី? បង្វែរ ចេញហើយលក់វាទៅអារក្ស។ ឃើញទេ គាត់បានមកដល់ផ្លូវបញ្ចប់។ ឃើញទេ? គាត់បដិសេធមិនដើរជាមួយ ព្រះយេស៊ូវទេ។

74 ឥឡូវនេះសំលាញ់វ័យក្មេងនេះ អ្នកគ្រប់គ្រងវ័យក្មេងសម្បូរបែបនេះ គាត់បាន ធ្វើរឿងដូចគ្នា តោះមកតាមដាននិងមើលអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ គ្មានការ សង្ស័យទេ ជាមួយមនុស្សអស្ចារ្យម្នាក់ដែលគាត់មាន គឺប្រហែលគាត់ ជាបុរសវ័យក្មេងសង្ហា មានសក់ខ្មៅ ធ្លាក់ចុះនៅលើចំហៀង មានសម្លៀក បំពាក់ស្អាត។ ស្រ្តីវ័យក្មេងបាន គិតថា “ក្មេងប្រុសនោះហើយ ជាបុរសសង្ហារម្មណ៍!” អូពួកគេនឹង។ គាត់ប្រហែលជា គ្រវីវែទៅកាន់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងចែចង់ជា មួយគាត់និងរបស់ផ្សេងទៀត។

75 ហើយគាត់បានគិតថាគាត់គឺជាមនុស្សអស្ចារ្យម្នាក់ ព្រោះគាត់គឺជាបុរសសង្ហា គាត់នៅក្មេង។ គាត់មិនបានម៉ាកងាយឡើយរហូតដល់ចុងបញ្ចប់។ គាត់កំពុង សម្លឹង មើលបែបនេះ។ “ខ្ញុំនៅក្មេង។ ខ្ញុំពិតជាសង្ហា។ ខ្ញុំជាអ្នកមាន។ ខ្ញុំអាច ទិញអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាន។ ខ្ញុំអាចយកក្មេងស្រីទាំងនេះ ហើយក្មេងប្រុស ពួកគេ ទាំងអស់ចូលចិត្តខ្ញុំ។ ហើយពួកគេដឹងថាខ្ញុំជាបុរសអស្ចារ្យម្នាក់។” ហើយ ឃើញ

ទេ គាត់មានទាំងអស់នោះ។ គាត់បានធ្វើតាមការណែនាំរបស់ឪពុកគាត់ និងអ្វីៗទាំងអស់។ “ហើយខ្ញុំកាន់សាសនាបានល្អណាស់។ ខ្ញុំទៅព្រះវិហារ។” ហើយឥឡូវនេះគាត់អាចធ្វើតាមនោះ ឃើញទេ? ពេញនិយមខ្លាំង ជាអ្នកមានលុយ និងល្បីល្បាញ។ ហើយគាត់...

76 ដូចសព្វថ្ងៃនេះដែរដូចជាអ្នកមានឱកាសក្លាយជាតារាភាពយន្ត ឃើញទេ ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ មនុស្សវ័យក្មេងភាគច្រើនសព្វថ្ងៃនេះ អ្នកនិយាយជាមួយពួកគេ ពួកគេស្គាល់តារាភាពយន្តទាំងនេះច្រើនជាងពួកគេស្គាល់ពីព្រះយេស៊ូវទៅទៀត។ អ្នកឃើញទេ? ហើយអ្នកឃើញទេអ្នក—ជាកុមារ កំពុងរៀនអំពីព្រះយេស៊ូវ។ កន្លែងដែលពួកគេអង្គុយហើយការសម្តែងខ្លះមាននៅលើខ្សែភាពយន្តឬអ្វីមួយផ្សេងទៀត ពួកគេស្គាល់អ្នកសំដែងនៅទីនោះទាំងអស់អំពីវា។ ពួកគេស្គាល់អាហ្នឹង ប្រសើរជាងអ្វីទាំងអស់នោះ។ អ្នកប្រាប់ពួកគេអំពីព្រះគម្ពីរពួកគេមិនស្គាល់ទេ គ្មានអ្វីអំពីព្រះគម្ពីរទេ។ ឃើញទេ វាកំពុងធ្វើការជ្រើសរើសខុស។ ឥឡូវអ្នកខ្លះបានលក់ទេពកោសល្យដែលព្រះបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីភាពល្បីល្បាញ!

77 បន្ទាប់មកយើងឃើញគាត់នៅចុងបញ្ចប់នៃជីវិត។ ចូរតាមគាត់បន្តិចទៀត។ អ្នកនឹងដឹងពីព្រះគម្ពីរដែលចែងអំពីមិត្តវ័យក្មេងនេះទេ? គាត់កាន់តែ ទទួលបានភាពជោគជ័យថែមទៀត។ ដូច្នេះពេលខ្លះភាពជោគជ័យមិនមែនមាន ន័យថាអ្នកបានជ្រើសរើសជំរើសបានត្រឹមត្រូវនោះទេ។ តើអ្នកដឹងថាគាត់បានធ្វើ អ្វីទេ? គាត់បានចេញទៅក្រៅហើយមានពេលវេលាធំៗជាច្រើន។ ហើយមានពិធីជប់លៀងធំៗ និងបានចំណាយប្រាក់ជាច្រើនសម្រាប់ក្មេងស្រីៗ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតគ្រប់យ៉ាង។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានរៀបការ ហើយប្រហែល ជាមានគ្រួសារ។ ហើយ—ហើយគាត់—គាត់បានកើនឡើងយ៉ាងសន្ធឹកណាស់ រហូតដល់គាត់បានសាងសង់ជម្រកថ្មីនិងរបស់របរផ្សេងៗ។ ហើយគាត់បាន និយាយថា “អ្នកឃើញទេ ខ្ញុំមិនបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវទេ ហើយមើលចុះ មើលអ្វីដែលខ្ញុំមាន!” ឃើញទេ?

78 អ្នកអាចឮមនុស្សនិយាយដូច្នោះ ហើយខ្ញុំថា “មែនហើយ មើលចុះ ទ្រង់បានព្រះពរខ្ញុំ” នេះមិនមែនមានន័យថាវាទាំងអស់នោះទេ។ ឃើញទេ?

79 ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមកជម្រករបស់គាត់បានពេញហូរហៀរ រហូតដល់គាត់និយាយថា ហេតុអ្វី “ព្រលឹងអញអើយ ល្មមសំរាកហើយ។ ខ្ញុំមានលុយ

ច្រើនហើយក៏ជោគជ័យណាស់! ខ្ញុំជាបុរសអស្ចារ្យម្នាក់! ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្លឹប
ទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំមានទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងពិភពលោកនេះ នៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជា
ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើដីនិងលុយសរុប ហើយហេតុអ្វី ខ្ញុំនៅទីនោះអ្នករាល់គ្នាចូលចិត្ត
ខ្ញុំ ជាមនុស្សម្នាក់ដែលល្អឥតខ្ចោះ។”

80 ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា នៅយប់នោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ មាន
បន្ទូលទៅគាត់ថា “ខ្ញុំនឹងដកព្រលឹងរបស់អ្នកទៅ។”

81 បន្ទាប់មកតើមានអ្វីកើតឡើង? ឥលូវនេះមានអ្នកសុំទានម្នាក់ ជាមនុស្ស
ចាស់គ្រីស្ទានដែលបានអង្គុយនៅទីនោះតាមច្រកទ្វាររបស់គាត់។ ហើយនៅពេល
ដែលពួកគេ...

82 នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ពួកគេបានបរិភោគនៅលើដំបូលផ្ទះ។ ហើយកំទេច
នំប៉័ងក៏ធ្លាក់ទៅដូចនេះ ហើយបំណែកសាច់ក៏ដូច្នោះដែរ ធ្លាក់ចុះលើកំរាលឥដ្ឋ
នៅពេលពួកគេទម្លាក់វា។ ហើយពួកគេមិនលើកវាទេ ពីព្រោះអ្វីៗទាំងអស់ នៅ
ក្រុងយេរូសាឡឹមជាទីក្រុងចាស់ វា—វា...

83 តើវាត្រឹមត្រូវទេក្នុងការនិយាយលេងសើចបន្តិចបន្តួចនៅទីនេះ? ពួកគេ
ច្របល់។ អ្នកដឹងទេនោះគឺអ្វី? រុយនៅលើនំប៉័ង រុយលើសាច់គោ រុយលើប៊ី ច្របល់
លើអ្វីៗទាំងអស់។ ពួកគេចេញក្រៅតាមដងផ្លូវ នៅតាមមាត់ទន្លេនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង
ហើយរុយហើរចូលឡើងលើវា។

84 ដូច្នោះមនុស្សទាំងនេះនៅទីនោះ ពួកគេឡើងពីលើ—អាគារ។ ហើយពួកគេ
ញ៉ាំ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេទម្លាក់វាចោល ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបោសវាចោល។
ហើយសត្វឆ្កែនៅតាមផ្លូវបរិភោគកំទេចនោះ។ ហើយគាត់បានអនុញ្ញាត ឱ្យចាស់
ក្រីក្រនេះដែលគ្រីស្ទានដេកនៅទីនោះតាមផ្លូវ ហើយញ៉ាំតែកំទេច ដែលបាន
ធ្លាក់ចុះពីចានរបស់គាត់ពីគ្រែរបស់គាត់ឬពីតុរបស់គាត់។

85 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់ចូលទៅ បន្ទាប់ពីគាត់បានឈឺហើយគាត់
មិនបានមានអ្វីដាក់លើដំបៅគាត់។ គាត់ឈ្មោះឡាសារ។ ហើយឆ្កែមកលិទ្ធុ ដំបៅ
របស់គាត់ដើម្បីឱ្យគាត់បានជាសះស្បើយ។

86 មែនហើយអ្នកដឹងទេ បន្ទាប់ពីមួយរយៈ បុរសអ្នកមាននេះ នៅពេល
ដែល គាត់ឃើញថាគាត់មានលុយទិញថ្នាំគ្រប់ប្រភេទ បើគាត់ឈឺនោះមាន

ផ្សេងទៀត គ្រប់ប្រភេទ។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ពេលខ្លះត្រូវពេទ្យមិនអាចជួយយើងបានទេ ហើយថ្នាំក៏មិនអាចជួយយើងបានទេ គ្មានអ្វីអាចជួយយើងបានទេ។ យើងមាន សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ។ ហើយគាត់មកដល់ចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់គាត់។ ត្រូវពេទ្យមិនអាចជួយគាត់បានទេ គិលានុបដ្ឋាយិកាមិនអាចជួយគាត់បានទេ ហើយថ្នាំក៏មិនអាចជួយគាត់បានដែរ គាត់បានស្លាប់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលព្រលឹងរបស់គាត់បានចាកចេញពីរាងកាយរបស់គាត់ ឃើញទេ វាបានចាកចេញពីប្រាក់ទាំងអស់របស់គាត់ និងការអប់រំរបស់គាត់ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់មាន និងប្រជាប្រិយភាពរបស់គាត់។ ពួកគេផ្តល់ឱ្យគាត់នូវពិធីបុណ្យដ៏ធំមួយដ៏អស្ចារ្យប្រហែលជាពាក់កណ្តាលនៃទង់ជាតិហើយ—ហើយចៅហ្វាយក្រុងមកហើយពួកគេនិងគ្រូអធិប្បាយមកហើយនិយាយថា “បងប្រុស របស់យើងអើយ ឥឡូវនេះបានទៅដល់សិរីល្អហើយ” និងអ្វីៗដូច្នោះ។

87 ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានចែងថា “គាត់បានងើបភ្នែកឡើងនៅស្ថាននរកដោយរងទុក្ខហើយមើលផ្លូវឆ្លងកាត់ល្ងង់សមុទ្រដ៏សម្បើម នោះហើយបានឃើញអ្នកសុំទាននោះបានដាក់នៅទីនោះក្នុងទ្វាររបស់គាត់នៅលើស្ថានបរមសុខ។ ហើយគាត់បានស្រែកថា សូមបញ្ជូនឡាសារមកនេះជាមួយទឹកបន្តិច ដ្បិតភ្លើងក្តៅនេះកំពុងធ្វើទារុណកម្មខ្ញុំ។ សំលេងនិយាយថា ‘អូទេ។ ឃើញទេ អ្នកបានធ្វើការជ្រើសរើសដ៏ល្អដែលខុសនៅក្នុងជីវិត។’”

88 ឃើញទេ នៅពេលដែលគាត់បានមកដល់ចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ ដើម្បីបោះជំហានចេញពីជីវិត! គាត់ត្រូវបានដឹកនាំដោយសាសនា។ គាត់ត្រូវបានដឹកនាំដោយការអប់រំ។ គាត់ត្រូវបានដឹកនាំដោយឥទ្ធិពលរបស់គាត់—នៃភាពជោគជ័យ របស់គាត់។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ គាត់គ្មានអ្វីកាន់ដែររបស់គាត់ទេ រឿងទាំងនោះ បញ្ចប់នៅទីនោះ។ អ្នកយល់ទេសំលាញ់តូច? អ្នកពេញវ័យ។ អ្វីដែលខ្ញុំ...មើលគាត់មិនមានអ្វីឲ្យគាត់ចាប់កាន់បានទេ។ គាត់មានលុយមិនអាចទប់គាត់បានទេ។ មិត្តភក្តិរបស់គាត់ជាមួយត្រូវពេទ្យមិនអាចកាន់គាត់បានទេ។ ថ្នាំពេទ្យមិនអាចធ្វើឱ្យគាត់ជាហេតុបានទេ។ បូជាចារ្យនិងសាសនារបស់គាត់ មិនអាចកាន់គាត់បានទេ។ ដូច្នោះ មានរឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ត្រូវធ្វើ។ គាត់បាន—គាត់បានបដិសេធមិនទទួលយកព្រះយេស៊ូវជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នោះតើគាត់ត្រូវធ្វើអ្វី? លិចចុះចូលទៅក្នុងការស្លាប់ និងទៅក្នុងនរក។ តើអ្វីទៅជាក់ហុសជីវិតឆ្លង

ដែលយុវជនមាននៅពេលគាត់បានបដិសេធមិនដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវ និងត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះយេស៊ូវ។ គាត់បានបដិសេធមិន ធ្វើវាទេ។

89 មនុស្សវ័យក្មេងជាច្រើនកំពុងតែធ្វើខុសនៅថ្ងៃនេះ គឺបានបដិសេធមិនទទួលយកការដឹកនាំដោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ឥឡូវនេះយើងឃើញថាវាជារឿងដ៏សាហាវដែលបដិសេធដីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនិងការដឹកនាំដោយព្រះយេស៊ូវជាអ្នកដឹកនាំនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “មកតាមខ្ញុំ”

90 មើលអ្វីដែលបុរសតូចសង្ហានេះបាននិយាយនៅសៀវភៅនេះ? ពេលអ្នកចេញពីសាលានៅពេលអ្នកទៅឆ្ងាយអ្នកត្រូវការអ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែសូមឱ្យនោះគឺជាព្រះយេស៊ូវ។ ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគម្ពីរ។ តើអ្នកជឿទេ? នេះគឺជាជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវនិងបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គដល់យើង ជាទម្រង់អក្សរ។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែមើលទៅក្នុងនេះ។ នេះជាប្លង់មេ។ នេះជាផែនទីដែលលោកបានប្រាប់យើងឱ្យដើរតាមដើម្បីចាប់ផ្តើម—ផ្តើមជីវិតអស់ កល្បជានិច្ច។

ឥឡូវយើងឃើញថាយុវជននេះបានរងរងចាត់។

91 សូមយករឿងមួយផ្សេងទៀត។ តើអ្នកចង់ស្តាប់ទេ តើអ្នកមានពេលស្តាប់ ពីមេដឹកនាំវ័យក្មេងជាអ្នកមានម្នាក់ទៀតទេ ដែលធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ? តើអ្នកចង់ឮទេ? មិនអីទេយើងនឹងសាកល្បងវាឥឡូវនេះ។ ឥឡូវយើងនឹងយករឿងមួយផ្សេងទៀតពីអ្នកគ្រប់គ្រងវ័យក្មេងដែលមានទ្រព្យស្តុកស្តម្ភម្នាក់ដែលប្រឈមមុខនឹងរឿងដូចគ្នា។ ឥឡូវនេះយើងឃើញកន្លែងដែលក្មេងប្រុសនោះបានទៅ ដែលរស់នៅក្នុង ជីវិតល្អប៉ុន្តែបានស្លាប់ហើយរងរងនៅឋាននរក។ ហើយឥឡូវនេះយើងនឹងនិយាយ អំពីយុវជនម្នាក់ទៀត បុរសម្នាក់ដែលត្រូវបានប្រឈមមុខជាមួយរឿងដូចគ្នា។ គាត់ជាបុរសអ្នកមានម្នាក់ ជាបុរសវ័យក្មេងនិងជាអ្នកគ្រប់គ្រង ហើយប៉ុន្តែគាត់ បានទទួលយកការដឹកនាំរបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចក្មេងប្រុសតូចបានប្រាប់យើងកាលពីមុនថា យើងគួរតែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់នាំយើង។ គាត់បានទទួលយកវា។

92 បទគម្ពីរនេះត្រូវបានរកឃើញប្រសិនបើអ្នកចង់រកមើលវាបន្ទាប់ពីខ្ញុំទទួលបានតាមរយៈបទគម្ពីរ នៅក្នុងហេព្រើរជំពូកទី១១ និង២២៣ ដល់២២៩។ សូមឱ្យខ្ញុំគ្រាន់តែអានវា។ មិនអីទេ? អ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញុំបន្តិចមែនទេ? អ្នកមិនប្រកាន់ទេ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនប្រកាន់ដែរ? ឃើញទេ? ដូច្នេះយើង យើងគ្រាន់តែ...អានវា

បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំបានឮបងប្រុសប្រាណាហាំ សូមអានវាក្នុងគម្ពីរនេះ។”
ឃើញទេ? ហើយអ្នកដឹងថាវានៅទីនោះ។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយទេ
វាជាអ្វីដែលទ្រង់បានចែង។ ឥឡូវសូមបង ប្អូនស្តាប់នូវព្រះគម្ពីរបានចែងនៅទីនេះ
ពីមិត្តជីវិតសសស្តាតនេះ ឃើញទេ? ឥឡូវសូមមើល។

ដោយសារសេចក្តីជំនឿ កាលម៉ូសេបានកើតមក នោះឪពុកម្តាយ
បានលាក់លោកទុក៣ខែ ឥតមាននឹកខ្លាចដល់បញ្ញត្តិរបស់ស្តេចឡើយ
ពីព្រោះបានឃើញថាជាកូនថ្លោសល្អ

ដោយសារសេចក្តីជំនឿ លុះលោកធំហើយ នោះលោកមិនព្រមឲ្យគេ
ហៅខ្លួន ជាកូនរបស់បុត្រីជាឃ្នានទេ(សូមស្តាប់)

លោកស៊ូរេងទុក្ខលំបាកជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះ ជាជាងមាន
សេចក្តីអំណរខាងអំពើបាប ដែលនៅតែ១ភ្នែកនោះវិញ

ដោយបានរាប់សេចក្តីជំនឿលដែលគេគិះដៀលដល់ព្រះគ្រីស្ទ...

93 ត្រឡប់នៅកាន់ពេលវេលារបស់លោកម៉ូសេវានៅតែជាព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញ
ទេ? គាត់គឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ មនុស្សម្នាក់ដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
ឃើញទេ?

94 “ដោយបានរាប់ការស្តីបន្ទោស” ដែលត្រូវបានគេហៅថាជាមនុស្ស ឆ្លុតជ្រូក
បរិសុទ្ធពេក ឬអ្វីមួយដូចនោះ អ្នកដឹងទេ? ឃើញទេ?

ដោយបានរាប់សេចក្តីជំនឿលដែលគេគិះដៀលដល់ព្រះគ្រីស្ទ...
ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិប្រសើរជាងអស់ទាំងរបស់ថ្លៃវិសេសនៅស្រុក
អេស៊ីពូ ដ្បិតលោកសំឡឹងចំទៅឯរង្វាន់វិញ

95 ឥឡូវនេះអ្នកដឹងថាវាមានន័យអ្វីទេ? វាមានន័យថា លោកម៉ូសេកើតមក
ជា ក្មេងប្រុសក្រីក្រម្នាក់ ពិតជាត្រីក្រណាស់។ ឪពុករបស់គាត់ឈ្មោះអាំរ៉ាម។
ម្តាយរបស់គាត់ឈ្មោះចូសេបេប។ ហើយពួកគេជាជនក្រីក្រណាស់តែពួកគេជា
គ្រីស្ទាន។ ពួកគេបានធ្វើការយ៉ាងលំបាក។ ពួកគេស្ថិតក្នុងទាសភាព។ ពួកគេត្រូវ
ធ្វើឥដ្ឋពីកាក់និងរបស់ផ្សេងទៀត សំរាប់ស្តេចចាស់។ អ្នកដឹងអ្វីទេ? ថ្ងៃមួយកូនស្រី
ស្តេចចាស់នោះ បានចុះទៅឯទន្លេដែលម្តាយ...

96 ម្តាយរបស់លោកម៉ូសេឈ្មោះចូសេបេបបានយកគាត់ ដាក់គាត់នៅក្នុងកូនតូច មួយចេញនៅលើទន្លេនោះ។ ហើយសត្វក្រពើចាស់ៗបានស៊ីទារកតូចៗទាំងអស់ ដែលតាមវិធីនោះពួកគេបានសម្លាប់កូនក្មេង ដែលពួកគេបានបោះចូលទៅ ក្នុងទន្លេ។ ប៉ុន្តែនាងបានដាក់គាត់នៅទីនោះ។ ហើយតើអ្នកដឹង ពីរបៀបដែលនាងធ្វើយ៉ាងណាទើបសត្វក្រពើនៅឆ្ងាយពីគាត់ទេ? នាងបានធ្វើ—ទូកតូចមួយដែលនាងដាក់គាត់នៅក្នុងនោះ នាងបានធ្វើវាចេញពីដើមស្រូវលំ។ តើអ្នកដឹងថានោះជាអ្វីទេ? វាជាជ័រម្រាក់។ អ្នកយាមចាស់នឹងឡើងមកនិយាយថា “ហ្នា ក្មេងហេព្រើរថ្លោសល្អណាស់ ខ្ញុំនឹងទទួលចិញ្ចឹមវាហើយ!” លឺក្មេងយំបែបនេះ។ បានទៅទីនោះ “អី! ក្លិនអីអញ្ចេះ! អូ! ឃើញទេ? ឃើញទេ ម្តាយត្រូវបាន ដឹកនាំឲ្យដឹងរបៀបការពារកូន។ ដូច្នេះគាត់បានផុតគ្រោះថ្នាក់ គាត់មិនចាំបាច់ ធ្វើអ្វីទាំងអស់។

97 ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានចុះទៅទន្លេនៅឆ្ងាយបន្តិច។ ហើយកូន តូចរបស់គាត់និងបងស្រីឈ្មោះម៉ារាមបានដើរតាមគាត់ ចុះតាមទន្លេរង់ចាំ មើលអ្វីដែល...

98 ហើយបន្ទាប់មកកូនស្រីរបស់ជាវ៉ានបានចេញមក ហើយយកគាត់ទៅអ្នកដឹងទេ ហើយនាងបានទាញគាត់ចេញ។ អ្នកដឹងទេ អ្នកទាំងអស់គ្នា...គិតថាជាកូនដែលស្អាតជាងគេបំផុតនៅលើលោក ឃើញទេ នាងត្រូវតែធ្វើអញ្ចឹង។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានចែងថា ក្មេងប្រុសតូចនេះពិតជាស្អាតណាស់ ជាក្មេងប្រុសតូច ស្អាត។ ហើយអូ គាត់គ្រាន់តែស្រែក ហើយទាត់កែងជើងតូចរបស់គាត់។ គាត់បានបាត់ម្តាយរបស់គាត់។ ដូច្នេះអ្នកដឹងទេ ថាមានអ្វីកើតឡើង? បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់បានដាក់កូនស្រីរបស់ស្តេចជាវ៉ានដែលជាបុត្រីស្តេចនោះ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងអស់ដែលម្តាយអាចមាន សម្រាប់ទារកតូចមួយនេះ។ បេះដូងរបស់នាងបានធ្លាក់ចុះសម្រាប់គាត់។ នាងបាននិយាយថានោះគឺជា កូនរបស់ខ្ញុំ។”

99 ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ នាងគឺជាស្ត្រីវ័យក្មេង។ ឃើញទេ នៅសម័យនោះ ពួកគេមិនមានដបទាំងនេះដូចអ្នករាល់គ្នាមានទេ ដូច្នេះពួកគេត្រូវទៅទទួលម្តាយ ដែលមានកូននិងមានទឹកដោះដែលអាចបំបៅកូនបាន។

100 ដូច្នេះម៉ារាមនៅក្បែរនោះនាងនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅរកអ្នកម្តាយត្រឹមត្រូវម្នាក់”
“អញ្ចឹងអ្នកទៅយកនាងមកចុះ។”

101 តើអ្នកដឹងទេថាតើអ្នកណាឈ្មោះម៉ារាមបានទៅហើយទទួលម្តាយមក? ជាម្តាយបង្កើតរបស់លោកម៉ូសេ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ មែនហើយនាងក៏បានទៅ។

នោះគឺជាប្រាជ្ញាមែនទេ? ដូច្នោះអញ្ជឹងនាងក៏បានទៅយកម្តាយរបស់លោកម៉ូសេ។ ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទទួលចិញ្ចឹមក្មេងតូចសម្រាប់អ្នក។”

102 នាងនិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកបីរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍ ដើម្បីចិញ្ចឹមទារកនោះ។ ហើយអ្នកអាចស្នាក់នៅក្នុងរាជវាំងបាន។” មើលពីរបៀប ដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើនៅពេលដែលអ្នកទុកចិត្តលើទ្រង់ឃើញទេ នៅពេលអ្នកប្រាកដក្នុងចិត្ត។ ទារកនោះគឺជាហោរាម្នាក់ហើយនាងបានដឹង។

103 ដូច្នោះ ពួកគេបានចូលទៅក្នុងរាជវាំង ហើយនាងបានចិញ្ចឹមលោកម៉ូសេឡើង ដែលជាម្តាយផ្ទាល់ហើយទទួលបានប្រាក់ចំនួនបីរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍ដើម្បីយកមកចិញ្ចឹមជីវិតផ្សេងៗ។ សូមគិតអំពីរឿងនោះ!

104 ហើយបន្ទាប់មក អ្នកដឹងទេ បន្ទាប់ពីមួយរយៈ ខណៈពេលដែលលោកម៉ូសេចាប់ផ្តើមធំបន្តិចដែលអាចអាននិងសរសេរបាន។ នាងបានបង្រៀនគាត់ពីរបៀបអាននិងសរសេរ។ ហើយបន្ទាប់មកនាងបានប្រាប់គាត់ថា “ម៉ូសេ! កើតជាកូនត្រឹមត្រូវ។ ឪពុកអ្នកនិងខ្ញុំបានអធិស្ឋានឲ្យអ្នក។ ព្រះមានបានបង្ហាញ ដល់យើងថា អ្នកជាព្យាករី ហើយអ្នកនឹងក្លាយជាអ្នករំដោះមនុស្ស នៅថ្ងៃក្រោយដែលនឹងត្រូវមក។”

105 ហើយអ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលគាត់ធំ បន្ទាប់មកគាត់គឺជាអ្វី? គាត់ត្រូវបានគេយកទៅចិញ្ចឹមចូលក្នុងគ្រួសារស្តេច។ អូខ្ញុំអើយ! គាត់មិនចាំបាច់...

106 ហើយគាត់បានមើលទៅប្រជាជនរបស់គាត់ ហើយពួកគេគ្មានសម្លៀកបំពាក់។ ពួកគេជាគ្រីស្ទានហើយពួកគេបានយំ។ ហើយពួកគេចាស់ ពួកអ្នកទទួលខុសត្រូវបានវាយពួកគេនឹងរំពាត់ហើយឈាមហូរចេញលើខ្នងរបស់ពួកគេ។ គាត់—បងប្អូនជីដូនមួយនិងពូរបស់គាត់ ប៉ានិងម៉ាក់ទាំងអស់។ ត្រូវបានវាយដោយរំពាត់នៅទីនោះក្នុងណែកភក់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេ បានធ្វើអ្វីមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ គាត់បានដឹងថា ពួកគេជាមនុស្សដែលព្រះ បានសន្យាទុក។ គាត់បានដឹង។

107 ឥឡូវនេះ រឿងបន្ទាប់ដែលគាត់នឹងធ្វើគឺការក្លាយជាស្តេច។ គាត់នឹងធ្វើ ជាស្តេចគ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់ និងជាអ្នកមានមាសប្រាក់ទាំងអស់របស់ស្រុកអេហ្ស៊ីប។ ហើយប្រទេសអេហ្ស៊ីបបានគ្រប់គ្រងពិភពលោកនៅគ្រានោះ។ ប៉ុន្តែ

ឃើញទេ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “គាត់បានចាត់ទុកការតិះដៀល” មកនៅក្នុង ភក់ជ្រាំដូចគ្រីស្ទាននៅទីនោះដែរ។ នៅពេលនោះពួកគេបានសើច ចំអកឱ្យ ហើយ ពួកគេទាត់។ ប្រសិនបើពួកគេនិយាយអ្វីត្រឡប់មកវិញ ពួកគេនឹងសម្លាប់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេបានជ្រើសរើសទៅជាមួយ ក្រុមនោះជំនួសឱ្យការត្រូវ បានគេហៅថាកូនប្រុសរបស់ស្តេច។

108 មើលទៅចុះ! ឃើញទេ ព្រោះគាត់បានឃើញពេលវេលាចុងក្រោយ! ឃើញ ទេ ជាអ្នកមានវ័យក្មេង? ប៉ុន្តែគាត់បានឃើញព្រះយេស៊ូវដូចជាយើងបានឃើញ ទ្រង់ នៅក្នុងការជាក់ស្តែងដែលជាពេលវេលាចុងក្រោយគឺជាអ្វីដែលត្រូវសង។ ឥឡូវនេះ គាត់បានទទួលយកការដឹកនាំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយម៉ូសេបានឱ្យ តម្លៃ ការតិះដៀលទុកដូចជាទ្រព្យសម្បត្តិដែលប្រសើរជាង។

109 អ្នកដឹងទេ ពេលខ្លះពេលដែលអ្នកជាក្មេងប្រុសតូចនៅសាលារៀន អ្នកនឹង និយាយពាក្យអាក្រក់ ហើយពួកគេចង់អោយអ្នកនិយាយវា។ អ្នកជាក្មេងស្រីតូច ក្មេងស្រីតូចៗនឹងនិយាយរឿងអាក្រក់ ហើយពួកគេចង់អោយអ្នកនិយាយ។ អ្នកគួរ និយាយថា “អត់ទេ? ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន”

110 ពួកគេនិយាយថា “អូ! អ្នកឯងល្ងង់ណាស់!” អ្នកដឹងទេ វានឹងទៅកាន់អ្នក។

111 ឃើញទេ ក្រោកឈរឡើងហើយនិយាយថា “ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែល បានមកបែបនេះ” ឃើញទេ? ឃើញទេ ព្រោះនោះជាអ្វីដែលម៉ូសេបានធ្វើ។ គាត់ បានចាត់ទុកការតិះដៀលរបស់ព្រះគ្រីស្ទថាមានតម្លៃរិសេសជាងទ្រព្យទាំងអស់នៃ ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ឥឡូវចូរយើងដើរតាមទ្រង់ជាដឹកនាំ ដោយព្រះគ្រីស្ទ ហើយ មើលអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។

112 ឥឡូវនេះឃើញទេ បុរសវ័យក្មេងនេះជាអ្នកមាន បុរសវ័យក្មេងដំបូងគេ គាត់ មិនចង់បានព្រះគ្រីស្ទទេ។ គាត់មិនចង់ធ្វើជាអ្នកកាន់តាមព្រះយេស៊ូវទេ។ ហើយ ដូច្នេះយើងឃើញថាគាត់ពេញនិយមណាស់ ប្រហែលក្លាយជាតារាភាពយន្ត ហើយពួកគេគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់អាចធ្វើបាននិងអ្វីៗ ទាំងអស់ដែលគាត់ចង់ធ្វើ។ ប៉ុន្តែនៅពេលគាត់ស្លាប់ គាត់មិនមាននរណាម្នាក់ដឹកនាំគាត់ទេ។ ដូច្នេះ ការអប់រំ របស់គាត់ល្អ។ មានលុយគឺល្អ។ អ្វីទាំងអស់គាត់មិនអាចប្រើវាទៀតទេ។ គាត់មិន អាចទិញតាមវិធីរបស់គាត់ដើម្បីឡើងទៅស្ថានសួគ៌បានទេ។ ហើយគាត់មិនអាច ពឹងការអប់រំរបស់គាត់ ដើម្បីទៅស្ថានសួគ៌បានទេ។ ឃើញទេ?

113 ប៉ុន្តែបុរសវ័យក្មេងនេះឥឡូវនេះ គាត់មានរបស់ទាំងអស់នេះ។ គាត់មានការអប់រំផងដែរ។ គាត់ឆ្លាត។ គាត់បានទៅសាលារៀនជាមួយម្តាយរបស់គាត់ ម្តាយបានបង្រៀនគាត់ហើយគាត់មានការអប់រំល្អ។ ហើយគាត់ពិតជាឆ្លាតណាស់ រហូតដល់គាត់អាចបង្រៀនជនជាតិអេហ្សីបបាន។ គាត់បង្រៀនគ្រូរបស់គាត់ គាត់ឆ្លាតណាស់។ មើលថាគាត់ឆ្លាតប៉ុណ្ណា។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ អ្វីដែលសំខាន់បំផុតនោះគឺភាពឆ្លាតវៃលើសពីអ្វីដែលគាត់មាន សក្តានុពលដែល គាត់មាន គាត់នៅតែនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងបោះបង់ចោលគឺដើម្បីដើរតាមព្រះយេស៊ូវ” តើអ្នកដឹងថាពួកគេបានធ្វើអ្វីជាមួយគាត់ទេ? ពួកគេទាត់គាត់ចេញ។ គាត់បាន ក្លាយជាទាសករក្នុងភក់ដូចពួកគេដទៃទៀតដែរ។

114 ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយនៅពេលដែល គាត់ក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យ គាត់កំពុងតែឃ្វាលច្រៀមនៅខាងក្រោយវាលខ្សាច់។ ហើយមានអ្វីកើតឡើង? អ្នកណាអាចប្រាប់ខ្ញុំថាតើមានអ្វីកើតឡើង? តើវាជាអ្វី? ក្រុងម្នាក់និយាយថា “មានភ្លើងនៅក្នុងគម្ពោតព្រៃ ត្រឹមត្រូវហើយ មានភ្លើងឆេះនៅក្នុងគម្ពោតហើយវាទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់គាត់។ គាត់បានងាកចេញ។ ហើយអ្នកដឹងមានអ្វីទេ?”

115 អ្នកបាននិយាយថា “បង្រៀនក្មេងៗ។” ឥឡូវនេះក្មេងៗនឹងក្រោកឡើងហើយបង្រៀនខ្ញុំវិញ។ ប្រុងប្រុសប្រាណហាំសើច—Ed។ ដូច្នេះ ហើយក្មេងប្រុសតូចនេះនៅទីនេះគាត់ត្រូវ—នៅលើសញ្ញា។ តើអ្នកណាជាឪពុករបស់អ្នក? ក្រុមនិយាយថា “លោកសាន់។ លោកសាន់គឺជាឪពុករបស់អ្នក។ ក្មេងប្រុសនោះបានទទួលការបង្រៀនមែនទេ? ពួកគេម្នាក់ៗមានភ្នែកភ្លឺតូចៗ មើលទៅបានទទួលវិធីឈានមុខអ្នកអាច មើលឃើញ។

116 ដូច្នេះឥឡូវនេះមើល គាត់បានធ្វើហើយគុម្ពនោះបានទាក់ទាញគាត់—គាត់ឆ្លើយថា “ខ្ញុំនឹងឆ្លៀងទៅមើលថាតើវាជាអ្វី?”

117 ហើយព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់លោកម៉ូសេថា “ចូរដោះស្រាយជើងរបស់អ្នកចេញ ដ្បិតកន្លែងដែលឯងឈរគឺជាកន្លែងបរិសុទ្ធ។ អញបានជ្រើសរើសអ្នកឱ្យចុះហើយសង្គ្រោះប្រជាជនរបស់អញ។ អញនឹងផ្តល់អំណាចដល់ឯង ឯងអាចវាយបំផ្លាញផែនដីដោយគ្រោះកាច ឯងអាចប្រែទឹកឱ្យទៅជាឈាម ឯងអាចនាំចែនិងកណ្តុប។ គ្មានអ្វីទេនឹងធ្វើបាបឯងបានទេ។ អញនឹងជ្រើសរើសឯង។” ហេតុអ្វី? ពីព្រោះគាត់បានជ្រើសរើសព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? អ្នកបានជ្រើសរើសព្រះគ្រីស្ទ

ហើយទ្រង់ជ្រើសរើសអ្នក។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះទ្រង់បាននិយាយថា “អ្នកបានជ្រើសរើសខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នក អោយទៅស្រុកអេហ្ស៊ីប។”

118 ហើយមើលអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ គាត់បានដឹកនាំមនុស្សពីរលាននាក់ ពីរលាននាក់ជាប្រជាជនចេញមក ជាប្រជាជនរបស់គាត់ និងបាននាំពួកគេ ចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ ហើយឥឡូវនេះគាត់បានធ្វើតាម។ យើងដើរតាមគាត់ នៅទីរហោស្ថាន។ ហើយក្មេងៗបានឮបងប្រុសឡេអូនិងបងប្រុសជែន និងប៉ានិង ម៉ាក់បានប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅទីរហោស្ថាន របៀបដែលគាត់នាំ យកនំប៉័ងចុះពីលើមេឃមកអោយមនុស្សឃ្លានទាំងអស់នេះ។

119 ហើយឥឡូវនេះយើងបានរកឃើញថា គាត់ជាបុរសចំណាស់ម្នាក់ ហើយគាត់គឺជាម្នាក់ដែលមានអាយុមួយរយម៉ែឆ្នាំ។ ហើយគាត់នៅទីរហោស្ថាន។

120 ហើយប្រជាជនមិនបានរាប់អានគាត់ល្អទេ។ ឃើញទេ ពេលខ្លះមនុស្សដែលហៅខ្លួនឯងថាជាគ្រិស្ដាន មិនបានធ្វើល្អដាក់អ្នកទេ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវតែងតែ ល្អសម្រាប់អ្នក ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឥឡូវយើងឃើញថា ប្រជាជនបានបះបោរប្រឆាំងនឹងគាត់ ប៉ុន្តែគាត់នៅជាប់នឹងពួកគេ។ ហើយគាត់គឺ ជាមេដឹកនាំហើយគាត់ត្រូវតែនៅជាមួយពួកគេ។ ហើយពួកទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅគាត់។ តើអ្នកមិនចង់អោយមានរឿងនោះកើតឡើងចំពោះអ្នកទេឬ? បន្ទាប់មកចូររើសជម្រើសត្រឹមត្រូវហើយជ្រើសរើសព្រះយេស៊ូវហើយទ្រង់នឹងធ្វើវា។

121 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវគាត់មានអាយុច្រើនហើយ។ គាត់មិនអាចអធិប្បាយបានទៀតទេ ហើយសំលេងរបស់គាត់ក៏ខ្សោយ។ ដូច្នេះគាត់បានឲ្យពរដល់យ៉ូស្វេហើយឡើងលើកំពូលភ្នំដើម្បីស្លាប់។

122 តើអ្នកដឹងទេថាមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលគាត់ស្លាប់? នៅទីនោះ តើមានអ្វីបានកើតឡើង? ក្មេងប្រុសម្នាក់បាននិយាយថា “គាត់បានស្លាប់ទៅ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានលើកគាត់ពីស្លាប់”—Ed។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ពិតជាត្រឹមត្រូវ។

ឥឡូវអ្នកនិយាយថា “តើនោះនៅឯណា?”

123 ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែមួយនាទី ក្មេងប្រុសនេះនិយាយត្រូវ។ គាត់ត្រូវបានគេលើកឡើងពីអ្នកស្លាប់ ឥឡូវនេះ។ (ម៉ារ៉ាម ខ្ញុំដឹងថាអ្នកបានស្គាល់ហើយ ហ៊ឹម ឃើញ

ទេ) ឥឡូវនេះមើល។ ទ្រង់បានប្រោសគាត់ឲ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែប្រាំបីយឆ្នាំក្រោយមក គាត់បាននៅទីនេះនៅប៉ាឡេស្ទីន ឈរជាមួយមេដឹកនាំរបស់គាត់នៅឡើយទេ គឺព្រះយេស៊ូវដែលបានយកការតិះ ជៀលដល់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់មានតម្លៃវិសេសជាងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់ស្រុកអេហ្ស៊ីប។ គាត់បានផ្តល់ការគោរព...ដល់អ្នកដឹកនាំរបស់គាត់ឈរនៅ ទីនោះ។ អ្នកដឹងទេ គាត់ត្រូវបានគេហៅថា...

124 នៅក្នុង—ព្រះគម្ពីរ អ្នកដឹងទេ មានថ្មមួយដែលបានទៅជាមួយអ៊ីស្រាអែល។ ហើយនៅពេលដែលលោកម៉ូសេត្រៀមខ្លួនដើម្បីទទួលមរណភាព គាត់បានឡើងលើថ្មដានេះ។ ហើយថ្មនោះគឺជាព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកចាំពេលដែលព្រះយេស៊ូវ កំពុងនិយាយទៅយ៉ូហានដ៏ពួកប្រាំមួយទេ?

ទ្រង់និយាយថា “ឪពុករបស់យើង បានបរិភោគនំម៉ាណានៅទីរហោស្ថាន”

125 បាននិយាយថា “ព្រះវរបិតាខ្ញុំបានប្រទាននំម៉ាណានោះឲ្យអ្នក” ទ្រង់និយាយថា “មែនហើយពួកគេបរិភោគនំម៉ាណា។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយពួកគេម្នាក់ៗបានស្លាប់ដោយសារពួកគេមិនបន្តទៅមុខទៀត” បាននិយាយថា “ពួកគេគ្រប់គ្នាបានស្លាប់” ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជានំប៉ុងជីវិតដែលមកពីស្ថានសួគ៌”

126 “ឪពុករបស់យើងបានផឹកទឹកពីថ្ម។ លោកម៉ូសេបានវាយបំបែកថ្ម” ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ហើយទឹកក៏ចេញមក។”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំគឺជាថ្មដដែលនៅជាមួយគាត់”

127 ហើយមើល នៅពេលដែលលោកម៉ូសេបានស្លាប់ទៅ គាត់បានឈានជើងចូលទៅក្នុងថ្មនោះ។ អ្នកយល់តើមានអ្វីកើតឡើង? ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ពួកទេវតា” បានមកទទួលគាត់។

128 តើអ្វីដែលខុសគ្នារវាងបុរសវ័យក្មេងផ្សេងទៀត! យុវជននោះ មើលពេលគាត់ស្លាប់ទៅគាត់គ្មានអ្នកណាកាន់គាត់ទេ ដូច្នោះគាត់ឆ្លងកាត់ភាពងងឹតចូលទៅ ក្នុងនរកហើយគាត់នៅទីនោះឥឡូវនេះ។ ទីនោះ:

129 បន្ទាប់មកនៅពេលដែលលោកម៉ូសេបានចាកចេញពីជីវិត នៅពេលដែលគាត់បានទៅ គាត់បានយកអ្នកដឹកនាំមួយ។ ម៉ាក់របស់គាត់ដឹក នាំគាត់ត្រឹមត្រូវឪពុកគាត់បង្រៀនគាត់បានត្រឹមត្រូវ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលគាត់ឈាន

ដល់វ័យក្មេង ហើយបន្ទាប់មកគាត់និយាយថា “ខ្ញុំឃើញជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងទៅជាមួយមនុស្សក្រីក្រ កុំខ្វល់ ពីមនុស្សទាំងនេះ ហើយដើរ ជាមួយពួកគេ ពីព្រោះពួកគេជាមនុស្សរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើទេ។ ខ្ញុំអាច ក្លាយជាស្តេច ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចង់ធ្វើជាស្តេចទេ។ ខ្ញុំអាចមានលុយទាំងអស់នៅទីនោះ នៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ព្រោះខ្ញុំនឹងក្លាយជា ម្ចាស់ហាង។ ខ្ញុំមិនចង់បានទេ។ ខ្ញុំនឹង ត្រូវដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវ។” ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលគាត់ដើរឆ្លងកាត់ទៅជីវិត ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែល គាត់ចាប់ផ្តើមដើរចេញពីជីវិត គាត់មានអ្នកដឹកនាំ របស់គាត់ដើម្បីចាប់គាត់ដោយ ដៃ។

130 តើអ្នកមិនចង់បានអ្នកដឹកនាំនោះទេ? តើយើងទាំងអស់គ្នាមិនចង់បានអ្នក ដឹកនាំកាន់ដែរបស់ទ្រង់ទេឬ?

131 រាប់រយឆ្នាំក្រោយមក គាត់ត្រូវបានគេមើលឃើញជាមួយអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យ របស់គាត់។ គាត់មានអ្នកដឹកនាំ។ គាត់បានជ្រើសរើស—គាត់បានធ្វើការជ្រើស រើសក្នុងយុវវ័យរបស់គាត់ ដូច្នេះហើយព្រះជាម្ចាស់បានកាន់ដៃគាត់។

132 អ្នកដឹងអ្វីទេ? បុរសអ្នកមានគឺស្ថិតនៅក្នុងនរក បុរសដែលជាអ្នកមានវ័យក្មេង ម្នាក់ដែលបានបដិសេធព្រះ។ ឃើញទេ ឥឡូវនេះសូមចងចាំ គាត់មានការអប់រំ គាត់មានសាសនា គាត់បានទៅព្រះវិហារ គាត់ជាមនុស្សល្អ ប៉ុន្តែគាត់បាន បដិសេធព្រះយេស៊ូវ។ ឃើញទេ?

133 ហើយយុវជននេះ គាត់បានទទួលការអប់រំ ហើយគាត់មានសាសនា ប៉ុន្តែ គាត់ចង់បានព្រះយេស៊ូវ។ ឃើញទេ លោកម៉ូសេជាបុរសអ្នកមានជាង—មិត្ត វ័យក្មេងនេះ គាត់ទើបតែមានលុយខ្លះ ប្រហែលជាមានកសិដ្ឋាននិងរបស់ ផ្សេងៗ ទៀតហើយប្រហែលជាអ្នកនយោបាយជាដើម ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេត្រូវធ្វើជា ស្តេចលើ ផែនដី។ ហើយគាត់បោះបង់ចោលទាំងអស់។

134 ហើយតើអ្នកដឹងពីអ្វីទៀតទេ កូនៗ? នៅពេលដែលគ្មានប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយនៅពេលណាគ្មានទ្រព្យសម្បត្តិ គឺនៅតែមានលោកម៉ូសេដដែល ព្រោះ លោកបានជ្រើសរើសយករឿងត្រឹមត្រូវ។ ឃើញទេ? គាត់បានជ្រើសរើសអ្វីដែល ត្រឹមត្រូវដើម្បីដឹកនាំគាត់។

135 ពេលដែលគ្មានពីរ៉ាមីតធំៗទៀត! អ្នកបានអានអំពីពីរ៉ាមីតនៅធរប្រឹប? ថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងក្លាយជាធូលីក្រោមគ្រាប់បែកបរមាណូ។ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់លោកិយ មនុស្សនឹងបោះវាលើអាកាស ហើយស្រែកថា ហើយនិយាយថាវាអាចចូលទៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ពួកគេ ហើយស្រែកយំ។ ឃើញទេវ៉ានឹងកន្លងផុតទៅ។

136 ប៉ុន្តែពួកគេដែលទទួលយកព្រះយេស៊ូវដើម្បីដឹកនាំពួកគេ ពួកគេនឹងមិនស្លាប់ឡើយ។ ពួកគេមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទោះបីពួកគេស្លាប់ដោយធម្មជាតិ នៅទីនេះក៏ដោយព្រះយេស៊ូវនឹងលើកពួកគេឡើងម្តងទៀត។

137 អ្នកត្រូវតែធ្វើការជ្រើសរើស។ ជម្រើសរបស់អ្នកនឹងកំណត់នូវអ្វីដែលអ្នកចង់បានគោលដៅអស់កល្ប។ សូមចាំថាព្រះយេស៊ូវស្តាយយើងម្នាក់ៗថាសូមមកតាមខ្ញុំប្រសិនបើអ្នកចង់បានជីវិត។ ឃើញទេ ភាពជាអ្នកដឹកនាំ “ចូរមកតាមខ្ញុំ។ អ្នកនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។” ហើយខ្ញុំប្រាកដថាសូម្បីតែមនុស្សពេញវ័យយើងក៏ទទួលបានអ្វីមួយផងដែរ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់បានជីវិតអ្នកត្រូវតែទទួលយកវា។ អ្នកចង់បានសាសនា អ្នកនឹងទទួលបានវា។ ប្រសិនបើអ្នកចង់...បានអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ជាអ្វីដែលអ្នក នឹងទទួល នោះជាអ្វីដែលអ្នកនឹងទទួលបាន។ តែចំពោះខ្ញុំនិងអ្នកនិងកុមារតូចៗ ទាំងនេះចូរចាំថាអ្នកមានការអញ្ជើញ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ចូរមកតាមខ្ញុំចុះ ហើយមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។” នោះជាអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើមែនទេ?

138 ឥឡូវនេះតើមានអ្នករាល់គ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែលចង់ដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ហើយអ្នកនិយាយថា “មែនហើយ នៅពេលដែលខ្ញុំធំល្មមនិងចាស់បន្តិច ក្នុងការជ្រើសរើសហើយធ្វើអ្វីដែល...ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាខ្ញុំមានលុយប៉ុន្មានហើយខ្ញុំក្រប៉ុន្មានទេ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់សើចចំអកឱ្យខ្ញុំប្តីរឿងទៀត ខ្ញុំចង់ដើរតាមព្រះយេស៊ូវ។ ខ្ញុំចង់ធ្វើតាមជម្រើសរបស់លោកម៉ូសេមិនមែនបុរសអ្នកមានទេ?” តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ចង់ធ្វើវានៅទីនេះ? ឥឡូវនេះអ្នកពិតជាចង់ធ្វើវាមែនទេ?

139 ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកក្រោកឈរឡើងជាមួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់អោយអ្នកដាក់ដៃឆ្វេងរបស់អ្នកលើបេះដូងរបស់អ្នកហើយអ្នកលើកដៃស្តាំរបស់អ្នក។ ខ្ញុំចង់អោយអ្នកបិទភ្នែករបស់អ្នកហើយឱនក្បាលចុះ ហើយនិយាយពាក្យទាំងនេះបន្ទាប់ពីខ្ញុំ

140 ក្រុមជំនុំនិយាយឡើងវិញបន្ទាប់ពីបងប្រុសប្រាណាហាំ—Ed ព្រះយេស៊ូវ ជាទីស្រឡាញ់ ទូលបង្គំសូមថ្វាយជីវិតទូលបង្គំដល់ទ្រង់។ ទូលបង្គំ បានលឺ សេចក្តីអធិប្បាយនេះនៅកន្លែងដែលបុរសវ័យក្មេងពីរនាក់បានធ្វើការជ្រើសរើស។ ទូលបង្គំមិនចង់ដើរតាមផ្លូវរបស់អ្នកមានជាអ្នកគ្រប់គ្រងវ័យក្មេងនោះទេ។ ប៉ុន្តែ ទូលបង្គំពិតជាចង់ទៅតាមផ្លូវរបស់លោកម៉ូសេ។ ទូលបង្គំគ្រាន់តែជាក្មេង នាំខ្ញុំ ព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់ ទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

ឥឡូវអ្នកឱនក្បាលអ្នកចុះ។

141 ព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់ នៅថ្ងៃមួយនៅក្នុងដំណើរយាងមករបស់ទ្រង់ នៅ លើផែនដីនេះពួកគេបាននាំបងប្អូនតូចដូចជា ទូលបង្គំបាននិយាយនៅសៀល នេះ។ ហើយពួកសិស្សទូលព្រះអង្គថា៖ “លោកគ្រូអើយ ទ្រង់ហត់នឿយណាស់ ហើយ។ ទ្រង់បានអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះ។ បានអធិប្បាយពីរឿងនេះហើយនោះ ហើយទ្រង់នឿយហត់ណាស់។ កុំខានដល់ទ្រង់ឡើយ។”

142 ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ស៊ូឲ្យកុមារតូចៗមករកខ្ញុំចុះ ដ្បិតមានក្មេងៗ ជាច្រើននៅឯនគរឋានសួគ៌។”

143 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ថ្ងៃនេះសូមទទួលក្មេងប្រុសស្រីទាំងនេះនៅទីនេះ សាលា នៃសេចក្តីសុចរិតនៅទីនេះជាកន្លែង ដែលបងប្អូនយើងបានបែកគ្នានៅម្ខាងនៃ ទីរហោស្ថាននៅទីនេះដើម្បីនាំក្រុមគ្រួសារដែលមានសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាញែកខ្លួន ចេញពីរបស់នៅលោកីយនេះ ដើម្បីរស់នៅសម្រាប់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយឥឡូវនេះ កូនតូចរបស់ពួកគេនៅទីនេះ កំពុងមើលជីវិតរបស់ពួកគេតាមឪពុកនិងម្តាយ ដូចយើងដែរយើងជាក្មេងអ្វីដែលយើងធ្វើ។ ឱសូមឲ្យព្រះជាអ្នកបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដីសូមនាំយើងរាល់គ្នាព្រះអម្ចាស់អើយ! កុំឲ្យធ្វើអ្វីមិនល្អនៅចំពោះមុខ កូនក្មេងទាំងនេះដែលនឹងធ្វើឱ្យជំពប់ដួលនៅក្នុងវិធីរបស់ពួកគេ។ ដ្បិតវាត្រូវបាន ដ្បិតបានចែងថា វាប្រសើរជាងនេះបើយើងយកចិត្តទុកដាក់កិច្ចការជាប់ករបស់ យើងហើយបោះទៅក្នុងសមុទ្រជាជាងធ្វើឲ្យកូនតូចជំពប់ដួល។ ទ្រង់មានបន្ទូល ថា “ទេវតារបស់ពួកគេតែងតែឃើញព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះបិតា ខ្ញុំដែលនៅស្ថានសួគ៌” គឺជាទេវតាដ៏អស្ចារ្យនិងទេវតាអាណាព្យាបាលលើម្នាក់ៗ នៃព្រលឹងតូចទាំងនេះ។

144 នៅពេលដែលពួកគេអង្គុយនៅសៀលនេះដោយភ្នែកតូចរបស់ពួកគេ បើក ចំហរមើលទៅនិងការឆ្លើយសំណួរនិងការស្តាប់នៅរឿងទារកតូចនៃព្រះគម្ពីរ អំពី

របៀបដែលយុវជនទាំងពីរនាក់នេះបានជ្រើសរើស ហើយពួកគេម្នាក់ៗម្នាក់ ក្នុង ចំណោមនោះបានលះបង់ជីវិតរបស់ពួកគេចំពោះទ្រង់។ ឱព្រះយេស៊ូវជាព្រះសូម ដឹកនាំពួកគេការពារពួកគេ។ ហើយប្រហែលជាពួកគេ បានរកឃើញអ្នកដឹកនាំដ៏ អស្ចារ្យនេះគឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនឹងដឹកនាំពួកគេនៅពេលឪពុកនិងម្តាយនិងគ្រូបាន បញ្ចប់ការបង្រៀនជាមួយពួកគេ។ ទ្រង់អាចនាំពួកគេ ទៅកាន់ជីវិតអស់កល្ប ដូចជាទ្រង់បានធ្វើចំពោះលោកម៉ូសេដែរ ការអធិស្ឋានរបស់កុមារាបទាបបានទៅ រកទ្រង់។ ទូលបង្គំសូមថ្វាយពួកគេ ទៅទ្រង់ព្រះអម្ចាស់អើយ ក្នុងនាមជាអ្នកបំរើ របស់ទ្រង់ដូចជាពានរង្វាន់និងត្បូង សម្រាប់មកដល់ទ្រង់។ ប្រើពួកវាព្រះអម្ចាស់ អើយ ដើម្បីថ្វាយសិរីល្អទ្រង់នៅលើផែនដីនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

145 ហើយក្មេងៗទាំងអស់គ្នា អ្នកអាច...ឥឡូវនេះអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អប្រសើរ ជាងមុន ឥឡូវនេះ? អ្នកដឹងថាព្រះយេស៊ូវនឹងដឹកនាំអ្នកហើយណែនាំអ្នក។ អ្នកជឿទេ? ហើយព្រះយេស៊ូវនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាក្មេងប្រុសតូចដូចលោកម៉ូសេ ដែរ និងម៉ារ៉ាមដែលជាហោរានិង—ហោរានោះទ្រង់នឹងបង្កើតមនុស្សអស្ចារ្យចេញពី អ្នក។

146 ឥឡូវនេះ យើងជាមនុស្សចាស់ ដែលបានទទួលយកទ្រង់ តើយើងមិនចង់ បានទ្រង់ដើម្បីដឹកនាំយើងផងដែរទេឬ? ខ្ញុំចង់ឱ្យទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ដឹកនាំយើងរបស់ខ្ញុំ កាន់ដែររបស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ហើយសូម្បីតែពេលខ្ញុំចុះទៅទន្លេខ្ញុំចង់កាន់ព្រះហស្ត ទ្រង់។ យើងទាំងអស់គ្នាចង់បានអញ្ចឹងមែនទេ?

147 ព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់ សូមដឹកនាំយើងផងព្រះវរបិតា។ ឥឡូវយើងជិត បែក គ្នាហើយ។ ទូលបង្គំត្រូវតែត្រលប់ទៅតុកសុនរិញ។ ទូលបង្គំត្រូវតែត្រៀមខ្លួន សម្រាប់ការប្រជុំ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំថ្វាយក្រុមនេះ បងប្រុសឡេអូនិង បងប្រុស ដែននិងអ្នកដើរតាមទាំងអស់នៅទីនេះចូលទៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ថាទ្រង់នឹង ប្រទានពរហើយស្រឡាញ់ពួកគេអភ័យទោសដល់ អំពីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេនិង ព្យាបាលជំងឺទាំងអស់របស់ពួកគេរក្សាឱ្យពួកគេ នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់និង ការប្រកប និងលើកទឹកចិត្តអ្នកដែលមាន...ភាពនឿយហត់។ ហើយជួនកាល សាតាំងប្រហែលជាមកតាមហើយបណ្តាលឱ្យពួកគេធ្លាក់ទឹកចិត្ត ប៉ុន្តែ សូមចាំ ថា ទ្រង់ក៏បានឆ្លងកាត់រឿងដដែលៗនៃការធ្លាក់ទឹកចិត្ត ត្រូវបានបោះបង់ចោល

—ដោយបុរសនៅផែនដីនេះ។ ហើយពេលខ្លះមនុស្សជាទីស្រឡាញ់បំផុត ជាមិត្ត ដែលយើងមានទំនាក់ទំនង ក៏បានបោះបង់យើងចោល។ ប៉ុន្តែ មានមួយដែល យើងបានជ្រើសរើសគឺទ្រង់ ទ្រង់នឹងមិនចាកចេញពីយើង ឬបោះបង់យើងចោល ឡើយ។

148 សូមដឹកនាំយើងទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់ នឹងផ្តល់ឱ្យ ហើយយើងអាចមកជាមួយគ្នាជាច្រើនដងទៀតនៅលើផែនដី ហើយ និយាយពីទ្រង់ ហើយនិយាយអំពីអ្នក។ ហើយបន្ទាប់មក នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ នៅពេលដែលពិភពលោកបានបញ្ចប់ ហើយគ្រប់ពេលវេលា បានរសាត់ទៅក្នុង ភាពអស់កល្បជានិច្ច សូមឱ្យយើងបានជួបទ្រង់នៅក្នុងព្រះរាជា ណាចក្រដ៏អស្ចារ្យ ដែលជាក្រុមគ្រួសារមិនចេះរឹងស្លុតនឹងរស់នៅជាមួយគ្នាជាបន្តបន្ទាប់ទៀត។ សូម ទ្រង់ប្រោសប្រទានវាព្រះអម្ចាស់អើយ។ រហូតដល់ពេលនោះ សូមឱ្យយើងធ្វើការ ដោយអស់ពីកម្លាំង អស់ពីកម្លាំងកាយចិត្ត ខណៈពេលដែល ព្រះអាទិត្យនៅតែរះ។ សម្រាប់យើងកូនសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

149 ព្រះប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នា។ [ចំណុចទទេនៅលើកាសែត—អខ១]

ដោយការដឹកនាំទ្រង់គាំទ្រអ្នក ដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
បានការពារអ្នក
ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត!
រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!
រហូតដល់យើងបានជួប! នៅទាមជើងព្រះយេស៊ូវ
រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប! (សូមអរគុណ
បងប្រុស) ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នា
ម្តងទៀត!

ព្រះប្រទានពរអោយអ្នកទាំងអស់គ្នា។

ភាពជាអ្នកដឹកនាំ KHM65-1031A

(Leadership)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅរសៀល ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 31 តុលា 1965 នៅ Pine Lawn Trailer Park នៅ Prescott Arizona U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG